

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBC)

SỐ 204

12 TRANG 25 TỶ

PHÁT HÀNH

ngày 09-3-1972

đến 16-3-1972

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VÔ —

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ỚNG NÓI : 93801

Wasm
Ds 531
674++

LÀM THẾ NÀO ĐỂ CÓ HẬU THUẦN NHÂN DÂN TRONG CUỘC ĐẤU TRANH CHÍNH TRỊ?

Trong giờ phút thiêng liêng của lễ Giao Thừa Tết Nhâm Tý vừa qua, TT Thiệu đã thay đổi cái không thứ tư trong lập trường bốn không của ông: Từ «không cho cộng sản công khai hoạt động tại VN», thành «không cho Cộng sản tự do thao túng tại miền Nam này». Sự thay đổi này tuy ít, mà nói thật nhiều. Theo cái không trước, cộng sản bị đặt ra ngoài vòng pháp luật, còn cái không sau, nếu hoạt động hânhoi, đừng có thao túng, là được lãnh tụ chính đảng tự xưng là «đối lập» nhưng có lập trường rất giống

TT Thiệu, cũng mới tuyên bố rằng, thế nào bên kia cũng sẽ có một chỗ đứng trong sinh hoạt chính trị tại miền Nam này.

Sau cuộc Hoa du của TT Nixon, mặc dầu thông cáo chung không có một thỏa thuận rõ rệt nào về việc giải quyết chiến tranh Đông Dương, tuy nhiên các nhà quan sát nhận định rằng, trong tương lai cả Mỹ lẫn Trung Cộng đều sẽ giảm bớt viện trợ để theo đuổi chiến tranh cho cả Nam lẫn Bắc Việt Nam. Khi nỗ lực đánh nhau của cả hai phía đều giảm sút, tất nhiên, chiến

tranh Đông Dương sẽ có cơ tàn lụi dần. Và khi cả hai phía đều không còn hy vọng chiến thắng về quân sự, thì tất nhiên sẽ phải chấp nhận một giải pháp chính trị. Khi đó cuộc chiến tranh đẫm máu ở chiến trường sẽ đổi sang hình thức đấu tranh trên chính trường.

Trong bất cứ cuộc đấu tranh chính trị nào, cũng chỉ có thể thắng được, hay ít nhất là không bại (có thể cầm cự được với đối phương nếu có được sự hậu thuẫn của nhân dân. Phía nào nhiều dân là phía đó nắm phần

thắng. Muốn nắm được dân, một là phải làm cho dân khiếp, hai là phải làm cho dân tin. Làm cho dân khiếp là ở trường của phía bên kia. Bên phía quốc gia, chỉ có thể làm cho dân tin hoặc mất dân mà thôi. Muốn làm cho dân tin trước hết phải dẹp hết bất công và nhất là tham nhũng. Dân không thể tin tưởng trong một xã hội đầy rẫy thói nát.

Trong cuộc đấu tranh chính trị sắp tới, phía quốc gia thắng hay bại, là do ở chỗ cái bộ mặt của xã hội hiện tại có đẹp hơn hiện tại hay không? C.O

KHÔI PHỤC TRUYỀN THỐNG HỌC ĐƯỜNG

Trong mấy trọng trách TT sang tên cho cụ phả tiêu khiển cho đỡ buồn, có lẽ việc khôi phục truyền thống học đường xem ra nhẹ tênh nhưng kỳ thực vô cùng khó khăn. Khó đến nỗi PTT loay hoay mãi tung hét chiêu bài trùhãm những bản báo văn đến việc khuyến các báo không nên đăng chuyên «cổ xoong» vì phạm điều 35 Quy chế Báo chí... nhưng chiêu «khôi phục» thì phải chờ cho hội đồng chuột hợp khóa khai Xuân con chuột, vấn đề mới được hâm nóng lại.

Bỏ qua các truyền thống thuộc loại «nhất quý nhì ma thứ ba học trò» chỉ có khuyh hướng tăng chứ không khi nào giảm, phải công nhận rằng những truyền thống cao đẹp của học đường đã bị tuột dốc thế thảm. Bậc thang giá trị «Quân, sự, phụng» không những bị đảo ngược mà còn bị mất tiêu không thấy tăm hơi đâu nữa. Cả ba đều bị coi rẻ, nhưng «sự» là bị phá giá nhiều nhất. Niềm tôn kính đối với bậc thầy vào thời kiếm ước, song hành trở nên những chuyện cò tích chả có trong Quốc Văn Giáo khoa thư chứ dèch thấy ngoài đời.

Lẽ ra nhà nước phải nghĩ đến việc khôi phục truyền thống học đường từ khuya rồi, chứ chờ đến khi truyền thống sa lầy xuống đất đen mới nhờ PTT bắc cây cầu cho truyền thống ngóc đầu dậy kể cũng hơi trễ. Nhưng trễ còn hơn không. Trong việc khôi phục, bọn Con Ong mong rằng từ TT, PTT đến tất cả những vị có trách nhiệm đều tính chuyện làm thiệt, chứ đừng nên khoa môi múa lưỡi làm dáng cho chế độ rồi đầu cứng vào đó thì rõ thiệt là chán phèo!

Muốn khôi phục, việc trước tiên, nhà nước nên đối đãi với nhà giáo cho xứng đáng. Muốn rõ việc đối xử hiện nay có bất công hay không, chỉ cần nhìn thẳng vào sự thực. Với mức sống cao như hiện nay, làm sao nhà giáo có thể sống nổi một cuộc sống phù hợp với nhân phẩm.

Bực, gỏi, tất nhà giáo phải xoay ra làm đủ thứ nghề, miễn sao cho khỏi chết đói. Sự huynh Nghiêm, một hội viên Hội đồng VHGD đã nói huych toẹt một trong những lý do khiến truyền thống học đường bị đi tuột là vì nhà giáo làm nhiều nghề bất chính khiến học trò khinh khi.

Việc khôi phục tinh thần nhiều khi chỉ đi từ chỗ chính đốn lại đời sống vật chất sao cho đang hoàng. Đã bắt mạch ra căn bệnh, PTT từ ra tay khôi phục một phen xem sao?...

Phân Ưu

Hay tin trẻ Thân Mẫu của ông LÊ QUANG TRƯỞNG Tổng Giám Đốc Tổng Ngân Khố Việt Nam là cụ Bà LÊ QUANG NHƠN tức bà Marie NGUYỄN THI MỸ vừa thất lạc tại Saigon, hưởng thọ 91 tuổi.

Thành thật phân ưu cùng tang quyến và cầu chúc hương hồn cụ sớm về nước Chúa.

CHỦ NHIỆM

và toàn thể Bộ Biên Tập T uần báo CON ONG

CON ONG

ĐÔI TO ! ĐÔI TO !

Bánh mì tăng giá từ 6-3-72. Sửa hạn chế cấm bán tại tiệm cà phê, hủ tiếu. Đó là những lời đồn đại có lần nghe ngào của dân đen An Nam hiện đang xôn xao bàn tán tại khắp các nẻo đường hẻm tối.

Với các quân công ngày ngày phải đi làm bằng cái xe Honda, bây giờ cũng đang lo méo mắt, vì đột nhiên đồ phụ tùng biến mất hết trơn hết trọi ! Hối đầu cũng chỉ thấy sài lặc. Dân áp phe đồn rằng tại tài phiệt Nhật Bản, đang chiêu cổ thị trường vĩ đại của Mao sến sảng, mà cóc thèm lưu ý tới đất Giao chỉ nhỏ bé này. Chỉ nhờ tin đồn của các chuyên viên đầu cơ, tích trữ... là dân nghèo bị móc túi tận nhẵn. Rút cục, thằng nào giàu vẫn cứ mập phì ra như thường lệ, còn thằng nào bị gầy, ăn mày, cứ việc du dương mà đôi dãi dãi !

Sau những biện pháp được mô tả là cách mạng kinh tế, khiến hạnh phúc của toàn dân, ngày thêm mờ ly rồi lẹ, vì rách rưới và luôn được Bà Cả Nhịn triu mến hỏi thăm, ngày nay, Ông Nhà Nước, lại tung ra thêm vụ tăng giá bánh mì, hạn chế sửa, khi mà cứ tăng giá sảng, hãy còn làm dân choáng váng, chưa kịp định thần, thì dân đen, lại bị quí quan đánh bồi thêm quả bánh mì, sữa...

Quí hóa quá, trời cao đất dày ơi ! Với những nhà lãnh đạo tài ba, thần tình như hôm nay, chẳng mấy chốc mà dân ta thành... đại đoàn Cái Bang chuyên ca bài cón cá nó sống vì nước, dân chúng em, sống nhờ... cách mạng mùa thu, mùa xuân, mùa hè, mùa đông và... rồi sẽ đến mùa, đi thẳng một lèo ra Ho tel 10 là Tha Ma, mà đồng ca bài mặc niệm, để cùng nắm tay nhau chết tập thể, cho thêm phần đại đoàn kết !

Giờ đây người dân muốn quí quan nhà nước hãy nói toạc, bỏ nó sự thật ra, cho cả nước biết thực trạng xứ này đang đi về đâu ? Tại sao, mà tăng giá li bì kể cả nhu yếu phẩm cần thiết nhất đời người ? Viện trợ bị ngắt ngr ? không lẽ vì bọn lông lá đang dùng áp lực nặng ngàn cân, để bẹp quí quan, Rồi quí Ngài quay ra bỏ lẹ vào đầu hàng dân ?

Có phải thế chăng ? nói vung vít ra cho dân đỡ hậm hực và thắc mắc trong lòng.

Quí quan đừng tưởng, cứ tăng giá ! rồi nhân dân cứ ngoan ngoãn cúi đầu tuân lệnh ? Cõi chĩnh đó nghe ! Cái gì cũng chỉ nằm trong giới hạn của sự chịu đựng. Đề mãi, rí hoắt, tăng dài dài... sẽ có ngày, phản ứng của dân chúng sẽ bật tung lên như cái lò sô.

Tới phút ấy, thì... có mà thánh sống cũng khó mà cứu kịp cho chế độ, khỏi lung lay ! Khi toàn dân phản nộ. Khi đói to, khi cuộc sống bị bóp nghẹt, tất nhiên, luật sinh tồn sẽ thúc đẩy dân chúng vùng lên !

Vậy, xin quí quan hãy xét lại dùm ! Dân cả nước khốn khổ, khốn nạn, cơ cực lắm rồi quí ngài tối cao ơi ! Ngó xuống chào dân nhờ ! Tuy trễ còn hơn không !

CON CU... CẤM TRẠI

Từ nay đến ngày chúng ta nhìn thấy bóng dáng con chim cu hòa bình phấp phới bay trên cõi trời Nam u ám này, người ta đoán rằng : thế nào cũng còn một trận sóng máu long trời lở đất nữa diễn ra giữa đôi bên, rồi tiếng súng ác ôn chết người mới chịu đi vào bóng tối để kết thúc cuộc chiến kéo dài từ bao năm nay, nhường chỗ cho mảnh đất cần cõ bi thương già nua vì bom đạn có cơ hội vươn lên, khai từ một cái xã hội vốn đang trên đờ rách nát tới tã, bởi những bất công ngược ngạo. Đó là kinh nghiệm hậu chiến tranh đã cho biết như rứa và đồng thời cũng là điều mơ ước thầm kín của hầu hết dân ngu khổ thân Annamta!

Cho nên hiện tại đối với hàng ngũ kaki, tức các chuyên viên giết giặc ngoài tuyến đầu khói lửa. Dĩ nhiên, dù muốn dù không, họ cũng phải qua trận nghiêng ngửa này, rồi nếu nhờ ơn Trời Phật, Chúa phù hộ cho sống sót, còn hơi thở, lúc đó, người anh em mới được quyền khăn gói quả mướp già từ vũ khí, cất tiếng ca bài: «Ngày trở về... có anh thương binh, chống nạng cày bừa...» để yên chí sống vĩnh viễn dưới mái nhà tranh, sáng bữa khoai chiều bữa cháo, bên người vợ nhân nheo cùng lũ con hom hem tro dù 36 cái xương sườn vì đói ăn thiếu mặc sau bao ngày xa cách và thường xuyên chịu đựng, đánh vật mị «con ma vú dài». Ngọc Bát trác.

Bây giờ thì con cu hòa bình chưa thấy xuất hiện, chỉ thấy sau khi Nixon Đại đế vác cả vợ sang tận sào huyệt của Mao Chu tìm kiếm con cu trong suốt thời gian 7 ngày và được giao cầu bằng 1 bản Thông cáo chung được thế giới mô tả như một màn ái tình ướt át mê ly, vĩ đại nhất lịch sử giữa 2 anh chị «mạt cưa mướp đắng» một cách rất đúng điệu giang hồ, thì chuyện con cu hòa bình đã thực sự ảnh hưởng ra rít đến hàng triệu con cu của bọn nhà choang bàn xứ.

Bởi lẽ lệnh cấm trại kể từ ngày đó vẫn duy trì 100 phần trăm cho đến ngày hôm nay, nhà nước ta chưa bãi bỏ, nghĩa là con cu vẫn đối đãi tối ngày đôi «bú tí», nhưng khốn đốn thay «bú tí» vào cái khổ nào đặng, khi mà 24/24 lúc nào nó cũng đòi ọc sửa...

Riêng lệnh cấm trại của bọn Đồng minh lông lá mắt xanh, thì đã được thu hồi kể từ hôm 2-3 vừa qua mà con mụ vợ gốc Anamta của tụi nó, sau thời gian chuyên tiếp giới hạn chúng nó đã cưỡi hình hích nằm dạng háng ra lấy sữa «vắt sữa» con cu ngày 4,5 cõ từ khuya rồi trong khi bọn nhà choang bàn xứ vẫn tiếp tục nằm trong trại ôm cái gối đầy nhóc mũi hôi, nhìn thêm nhin khất. Nhưng lệnh là lệnh; sức mấy mà dám chui hàng rào kẽm gai làm 1 chuyện «nhảy dù» cho bớt cơn mưa roi bi tặc.

BỌN CO thiết nghĩ, nếu nhà nước xét thấy tình hình quân sự lạc quan như hiện tại, tùy theo từng đơn vị, liệu mà cơ giãn, thì cũng nên linh động xả trại 50 phần trăm, để người anh có dịp thay phiên nhau về phép «trả bài» cho hợp lòng nhân đạo đúng với câu châm ngôn, «cơm nhà lá vườn» và nhất là trấn an được nguồn dư luận, không hiểu xuát phát từ bọn thói mồm nào nói rằng : lệnh cấm trại còn bền bền cho tới sau chuyến đi «Mút Cu» của Nixon vào tháng 5 tới đây cơ. Nghĩa là chuyện con cu đòi hòa bình vẫn còn rắc rối to vô lăm lăm như sau này ! thà nh ra chị em vợ lính ngoài cái rét về giá cả hàng hóa nhu yếu phẩm ngày càng tăng lên, còn phải đối phó với cái lạnh thấu da thịt giữa đêm khuya vì con cu cấm trại.

Nếu quả như nguồn tin khốn lịn trên là có thực, thì nhà nước cũng nên làm một phát ăn cần xác nhận bằng một thông cáo, còn nếu nó là tin vịt thì cũng nên đi nhờ Bà chị Tivi đọc cho vài hàng gọi là thanh minh thanh nga giúp hàng ngũ anh em kaki, yên chí lớn mà sống để xem chuyện «Mút cu» của Nixon đại đế ra sao ?

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHƠC

Vừa mới dự «Đề chơi» có một tuần qua tuần thử rồi, người ta bỗng thấy biến mất toán Vọng Ngoại. Ban tổ chức cho nhân viên đi kiểm khắp Saigon mới phát giác ra toán này đang ngồi chễm chệ trên phi trường Lăng cha cả đề chờ «Gút-Moóc-Ninh» ông ngoại phó Lăng lá. Mọi mũi toán này về tiếp tục cuộc đấu không được, Ban tổ chức đem cho một toán phòng hồ vô thay thế. Toán mới toanh nhào vô mang băng hiệu là «Thần Lân» nhà báo phỏng vấn tại sao lấy cái tên kỳ cục này, viên toán trưởng chỉ đáp gọn lòn «Xin quý vị tới hỏi ông Tổng nào đang bị dân chúng chửi nhiều nhất, ông ta sẽ giải thích cho mà nghe».

Sau cuộc phỏng vấn, màn Đề chơi lại bắt đầu...

ÔNG NGOẠI PHÓ LÔNG LÁ ĐẾN SÈ GOÔNG?

HỎI: Đề quý vị biết ông Ngoại phó lông lá «Xanh lá cây» sang cái đất Sè Goông này để làm cái thá gì vậy?

JEANNOT (nhánh nhàu): Đề ri tại đức Dzua ta cứ yên chí lớn đi, không sao đâu. Đại để vì chiều ý đại Hoàng hậu nên mới tổ chức một chuyến du lịch ngàn năm một thừa đó thôi, trước sau Đại Đế cũng sẽ đá đít tàu phà tình keo sơn giữa Lăng lá và Mít vẫn sẽ bền chặt không gì lay chuyển nổi!

ĐÓN GIÓ (biu má): Trả lời như thế thì rõ ra là bảo hoàng hơn Dzua Ông Ngoại phó cũng vừa ở xứ tàu phà về, các chuyện bí mật ông ta đều biết. Tại sao lại không có thể là ông ta sang đây để thời một «luồng gió mới», gió cũ nực lấm rồi, bỏ ai chịu nổi?

NÓI LÃO ẮN TIỀN (Nhún vai): Các báo Tây, báo Mèo đều nói ông ta qua để «giải độc», thì mình cũng cứ nói là «giải độc» cho nó khỏe ai đại gì nói khác đề bị vô và lời ra tòa?

THẦN LÂN (cười tủm): Quý vị chỉ toàn đoán mò khơi khơi, có mỗi cái vấn đề bao tử quan trọng nhất lại không chú ý: ông ta tới đây là để bàn chuyện chi địa đấ, nhưng chi nhiều hay chi ít thì chưa biết.

BAN GIÁM KHẢO: Nói Lão Ắn Tiền trả lời rất khôn ngoan: 5 điểm.

BÀ TƯỚNG TỔ HẠM?

HỎI: Bà tướng chiến tranh chính trị vừa gởi thư cho cụ Phó Vương đề «méc», một số những hành vi và mảnh khoe của bọn hạm gác. Đề biết tại sao Bà lại làm vậy đây?

JEANNOT: Có gì là lạ: tục ngữ đã có câu «Giờ đến nhà đàn bà phải ỳnh», thì bi giờ giờ nam những lông quá, Bà chẳng gì cũng là phụ nhân của một ông tướng chính trị. Bà càng phải ỳnh phong ỳnh tướng đề tỏ ra chính trị oang, mình chớ chi nữa!

ĐÓN GIÓ: Đã đành vậy rồi. Nhưng Bà vẫn thường gặp Hoàng Hậu, muốn «méc» lúc nào lại chẳng được cần gì phải «méc» với cụ Phó Vương? Chắc đây là Bà muốn hù một địch thủ nào đó.

NÓI LÃO ẮN TIỀN: Thế thì quý vị đã quên rằng ở Bắc Kinh vừa qua, trong một cuộc đấu lý về «lá da và củ ngải», Ních Đại Đế và Chu Sếnh Sáng đều phải khen lên bà nhiều khi thông minh khéo léo hơn lên ông.

Vậy thì đây là bà tướng muốn chứng minh lý lẽ của hai tay tổ nói trên là đúng chứ gì!

THẦN LÂN: Ô! Bà tổ lơ lơ mơ như vậy chẳng qua cũng như «đề chơi đề chơc» cụ Phó vương đây thôi.

BAN GIÁM KHẢO: Hay lắm, 5 điểm cho toán Thần Lân, toán này coi bộ rành cái vụ Hạm quá!

ÔNG Ồ LI VÀ CÁCH HĂNG XĂNG?

HỎI: Ông Ngọc Hát Bội tố ông Ngọc Ồ Li đã ca đò cả chục tỉ bạc cho các chủ hãng xăng. Như vậy có oan cho ông Ồ Li không?

JEANNOT: Oan là cái chắc. Ông Ồ Li chỉ biết là n theo lệnh của các quan thầy, chứ còn cái vụ các chủ hãng xăng vô được hàng chục tỉ nhờ

xăng tăng giá làm sao ông Ồ Li biết trước được?

ĐÓN GIÓ: Không oan một ly áng cụ nào hết! Ông ta biết tông tông tong nhưng vẫn cứ làm, bởi vì ông theo sách «ông thầy ăn một, bà cốt ăn hai» Đặc Biệt Pháp Viện còn đợi gì không đem ông ta ra «làm quà» cho dân?

NÓI LÃO ẮN TIỀN: Khờ quá! Tiền viện trợ là của Mèo, chủ hãng xăng cũng là Mèo, vua nước Sờ mất cung thì cũng lại người nước Sờ bắt được cung, ông Ồ Li và cả quý vị nữa có mắt mắt gì đâu mà théc méc dữ vậy?

THẦN LÂN: Đây là ông Ồ Li chơi nước cờ cao chứ không vừa đâu: ông ta thả con cá rô vô con sắn sít ca đò cho mấy hãng xăng cả chục tỉ đề sau này sẽ thu vài chục tỉ tiền thuế, chứ không đâu!

BAN GIÁM KHẢO: Toán Thần Lân tài thật, hiểu thấu đến cả tim đen của ông Ồ Li: 5 điểm.

PHONG TRÀO GIA NHẬP CỜ HUẾ?

HỎI: Ở bên xứ Ma Ni vừa đề ra phong trào «vận động cho Phi Hành một tiểu bang cờ Huế» xứ Annam ta có nên lập một phong trào y trang chăng?

JEANNOT: Cái này khó nói quá, tụi tui chưa dám có ý kiến, phải chờ xem Đức Dzua có tuyên bố gì về vụ này hay không đã!

ĐÓN GIÓ: Nên lắm chứ! Minh mà thành một tiểu bang Cờ Huế rồi, giặc cờ Đỏ sẽ phải rút dầ liền một khi, đỡ mất công ỳnh nhau vất vả!

NÓI LÃO ẮN TIỀN: Không được! Minh là một xứ có bốn ngàn năm văn hiến cơ mà, sao lại chịu thần phục Dân Da Đỏ. Nhất định phải phải đổi cái phong trào mất gốc đó!

THẦN LÂN: Thời buổi này cần có xin là được, văn hiến đâu có đem ra găm được, Minh mà được thành tiểu bang Cờ Huế là phúc bảy mươi đời, tha hồ xài tiền đó là, khỏi mất công tính toán tới 118 275 450 phiên phức thấy mò!

BAN GIÁM KHẢO: Ô-kê! Hai toán Thần Lân và Đón Gió đều rất thực tế: mỗi toán 2 điểm rưỡi!

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.44
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

MỜI GÓP VỐN THÀNH LẬP CÔNG TY SẢN XUẤT GIÀY DÉP V.N.

Hãng sản xuất giày dép

Kính mời góp vốn để khuyếch trương thành lập Công Ty nặc danh số vốn 50.000.000 Đ VN

Hãng sản xuất giày dép Bala nhân hiệu cầu chứng tại Tòa Thương Mại Saigon số 14.833 giấy phép hoạt động xí nghiệp hạng 2 số 192/KT ngày 18-12-1971 của Tòa 'ình Trưởng GD.

Cơ sở của Hãng Bala từ thủ công nghiệp năm 1969 tiến tới xí nghiệp năm 1971, hiện đang hoạt động gồm bắt độ sản, xe chuyên chở, máy móc cơ xường cùng các vật liệu và sản phẩm trị giá 15.000.000 đồng VN

Nay được thị trường tin nhiệm đòi hỏi nên bắt buộc Hãng Bala phải vận động thành lập công ty nhằm kết hợp chung sức với mọi giới nhất là quân nhân công tước tiêu thương gia cũng như các thành phần chuyên nghiệp nhưng thiếu phương tiện hành nghề và đặc biệt là những kinh nghiệm kinh doanh của các nhà tư bản VN để xây dựng và phát triển ngành sản xuất giày dép hầu thỏa mãn được nhu cầu trong nước và còn xuất cảng sang các nước láng giềng.

Do đó, kính mời quý vị góp vốn thành lập công ty nặc danh theo đúng luật lệ hiện hành để khuyếch trương một ngành kỹ nghệ đang phát triển và hàng năm chắc chắn quý vị sẽ thu được một tỷ

lệ tiền lời đáng kể cùng nhiều quyền lợi thiết thực đặc biệt hơn nhiều ngành kinh doanh khác.

SỐ LƯỢNG CỔ PHẦN GỌI BÁN:

Ba ngàn năm trăm cổ phần (3.500)

TRỊ GIÁ MỘT CỔ PHẦN: Mười ngàn đồng bạc VN (10.000)

ĐIỀU KIỆN GIA NHẬP CÔNG TY:

- Phải có quốc tịch Việt Nam.
- Phải mua tối thiểu là Mười (10) cổ phần,

THỜI HẠN GHI MUA: Từ ngày 26 tháng 2 đến 26 tháng 3 năm 1972

NƠI ĐÓNG TIỀN:

- Tín Nghĩa Ngân Hàng, Trụ sở số 50 Bến Chương Dương, Saigon trương mục số 24.789
- Nam Việt Ngân Hàng, Trụ sở số 171, Đại lộ Hàm Nghi, Saigon trương mục số 4188
- Trung Quốc Ngân Hàng, Trụ sở 11, Bến Chương Dương, Saigon trương mục số 13.967
- Nam Hải Ngân Hàng, trụ sở số 68 Nguyễn Huệ, Saigon trương mục số 0016
- Chi nhánh Tín Nghĩa Ngân Hàng thị xã Cần Thơ, trương mục số 04.21566
- Chi nhánh Tín Nghĩa Ngân Hàng tại Thị xã Nha Trang, trương mục số 05.20517.

MỌI CHI TIẾT CẦN THIẾT XIN HỎI:

- Văn phòng Thương mại số 19 đường Bạch Đằng, Gia Định Điện thoại: 95.565
- Văn phòng liên lạc số 123, Đường Vinh Viễn (Quận 10) Chợ Lớn Điện thoại: 37.037

HÃI G BA A KÍN MỜI

BẬT MÍ VỀ CÔ GÁI BÍ MẬT : DƯƠNG VAN XUÂN

Cô Xuân là vợ thứ 5 của Mao tr. Đông

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

VÌ SAO BÀ DÂN BIỂU ỨT LÝ TỔ TƯỚNG TÁM là vô tài, kém đức...

của KÝ ZÉT

Tuần này lại có thêm quả bom thời vừa được Thị Mệt có mác bắt khả xâm phạm cho nổ tùm lum cổ nhiên là trái bom hơi nặng mùi khiến thiên hạ phải bịt mũi bằng thích.

Nói một cách nghiêm chỉnh hơn, bà dân biểu Ứt Lý đã vì hận thù cá nhân tung ra một chương làm nhục lấy tập thể quân lực Giao Chi.

Câu chuyện được tóm tắt như sau : Trung Tướng Trần ngọc Tám, Chỉ huy trưởng ngành Quân Viện, được Đức Vua, đưa danh tánh qua Thượng Viện để cử đi làm đại sứ tại Thái Lan. Bà Ứt Lý, nhân danh dân biểu gởi thơ cùng khắp mọi nơi, để phản đối, viện lẽ bà đã từng làm vợ Tướng Tám do đó bà biết Ông Tướng này bất tài kém đức. Vậy không nên cho đi làm chức đại sứ vì sẽ làm ô danh quốc thể VN! Ở nước ta, chồng tôi vợ ngủ với Mèo. Ngược lại vợ tôi chồng ăn hối lộ... Chuyện hỗn loạn đó xảy ra quá nhiều rồi.

Người nào còn đôi chút lương tâm và trong lễ nghĩa hẳn là phải thở dài ngao ngán cho tình đời.

Song, vụ bà Ng. thị Lý tự là Ứt Lý—dân Biên Hòa còn gọi là bà Ngô đình Nhu xứ Bưởi—Chẳng hiểu bằng phép lạ nào—Cỡ như bà Ứt, lại chui lọt vào Quốc Hội để ngày nay với cái lối Dân Biểu bà tỏ khờ, gần như nhục mạ Cựu phu quân, là Trung Tướng Tám—Bà quên rằng, thủ chàng là vấn đề riêng tư còn mang một cấp Tướng ra mặt sát, quá nặng lời như vậy, bà đã vô tình đập một búa chất chứa vào danh dự Tướng lãnh VN, nói riêng tập thể kaki Giao Chi nói chung.

Người viết bài này, biết hơi nhiều về vụ bà Ứt Lý hân tướng Tám vì lẽ gì? số là, vào năm 1966, sau ngày Tướng Tám mất chức tư lệnh vùng 3 kiêm Tư lệnh QĐ.111 Chính kể hèn này đã có dịp phát giác một ở Việt gốc Hoa thao túng làm áp phe kinh khủng tại Biên Hòa nhân danh tư lệnh vùng

bọn này dựa hơi bà Ứt Lý thường được dân chúng kính cần kêu là bà trung tướng, trong cuộc điều tra, nhà báo được gặp ông quan năm tư lệnh ĐPQ ông đã nói nguyên văn như sau :

—Tôi nghiệp Tướng Tám tụi làm bậy đều do bà bé của ông Tám là Ứt Lý chủ mưu, còn Tướng Tám chả biết mà tịt gi ráo! Nay nhà báo cứ việc vạch mặt bọn hạm át sẽ lôi ra mụ Ứt.

Sự thật Tướng Tám là bạn thân của Tướng Thiệu (lúc đó làm chủ tịch UBLĐQG). Và không hiểu ông Tám bị bùa mê thuốc lú sao đó mà quá say đắm với Madame Ứt Lý. Thậm chí trong bữa tiệc có cả Tướng Ng. hữu Cốc, lúc ấy làm T.T. Quốc Phòng với nhiều tướng lãnh khác được tổ chức tại Biên Hòa, bà Ứt Lý đã năng lời sỉ vả Tướng Tám bằng ngôn ngữ—không ai tưởng tượng nổi—Đại khái ông tư lệnh ĐPQ, nhắc nguyên văn lời bà Ứt đã chỉ thẳng vào mặt Tướng Tám, trước văn võ bá quan mà rằng :

«Không hiểu, đưa nào ngu xuẩn mà lại đi thẳng Cấp Tướng cho cái thứ mặt như anh...» Còn nữa, kể cả các lời tục tữ do dáy, mà ghi lại đây e. bản mặt bạn đọc! ông tư lệnh đã kể nhiều giai thoại giới thiệu về bà Ứt. Nàng được mô tả là loại phụ nữ... có quá khứ thiếu sáng sủa.

Bà Ứt đã biết tận dụng uy thế Tướng Tám để khai thác mọi dịch vụ, từ các lò gạch xứ Bưởi đến các chú Ba Tàu trốn lính v.v... Nhờ cái tên Tướng Tám, ngày nay Ứt Lý thành tỉ... tỉ phú! Cũng vào thời kỳ đó, ông tư lệnh ĐPQ được lệnh của bề trên phải cứu Tướng Tám thoát khỏi bàn tay tàn sát của Ứt Lý Bằng cách móc ra một bị cáo là đại úy tên Th. Với sự đồng lõa của quan hai hành chính tài chính tên H. Cả hai ông quan này đều là đệ tử của bà Ứt lý nhận chỉ thị của bà Ứt lo che chở lính ma và dùng quân xa phục vụ áp phe riêng cho chị Ứt.

Theo dự định là, phải bỏ tù 2 sĩ quan kể trên, để họ khai ra bà Ứt Lý. Sau đó sẽ dùng luật pháp để đốt cháy tên tuổi của bà Ứt—đang tận dụng tên tuổi Tướng Tám—Cố vậy mới lời được Tướng Tám thoát khỏi bề hôn mê.

Kế hoạch đã định xong. Nhưng phút chót Tướng Tám còn nặng tình sao đó, nên ông đã khẩn khoản xin bỏ qua rồi mỗi giây oan nghiệt giữa Tướng Tám và Ứt Lý đã liên tiếp xảy đến nhiều đồ vỡ sứ mẻ rút cuộc tình chẳng còn mà chỉ

còn hờn căm, oán hận, bầy giờ thì họ có thể giết lẫn nhau Tướng Tám sẽ ngàn đời ân hận vì mỗi tình phiếu lưu lãng mạn quá nặng chất giang hồ này. Đời binh nghiệp của ông hãy còn được như ngày nay là nhờ phúc Ông Bà để lại chứ không thì với một tay Ứt Lý đủ sức để xô ngã cho Ông Tướng 3 sao đảo hoa đa tình họ Trần... Xập tiệm từ lâu rồi! Đây là lý do vụ bà Ứt Lý đã công khai bôi nhọ Tướng Tám!

Theo nhận xét chủ quan của nhà báo thì hành động của bà Ứt Lý—không thể nói là để giải tỏa cảm thù cá nhân hay là để phục thù hận tình với ai kia?!

Dù sao Tướng Trần ngọc Tám ngoài tư cách riêng từng làm chồng bán chính thức của bà Ứt Lý, song ông còn mang nặng thanh danh của một cấp tướng lãnh Việt Nam nói riêng và mang theo cả danh dự của tập thể quân lực VNCH nói chung! Chúng tôi yêu cầu Trung Tướng Trần ngọc Tám hãy vì màu cờ sắc áo vì uy tín của toàn quân phải có thái độ thích nghi đề... Chứng tỏ

Ông là một người đàn ông—thật đúng nghĩa—Nếu... Không thì, ông nên can đảm trả lại sao cho Tổng Thống để trở về nhà mà nghiên ngẫm cái bài học chua cay của đời con người—đi chơi với loài hoa dại có gai thì ngày nay phải vai máu...thấm thía lắm thay!

Báo chí AnNam nói đã hơi kỹ, về các yếu nhân trong phái đoàn Mao-Mèo, trong đó, có 1 nữ nhân vật, mà nếu bạn được nhìn trong hình, thì... nàng luôn đi kẻ cận Mao. Khi dự tiệc, nàng cũng ngồi sát bên hai quốc trưởng của hai siêu cường quốc đó là cô thông ngôn gốc Tàu, tên Dương Vạn Xuân. Lúc đầu, nhiều báo ta, có ghi là Dương Văn Xuân, ở chức vụ phiên dịch, do đó, có nhiều người định ninh, kẻ ấy hẳn là dân Giao chỉ quốc, Ở Nàn Nhân.

Lúc ngắm hình, thiên hạ mới biết, yếu nhân này, là một cô mái, đeo kiếng cận thị, trong khuôn mặt rất «nốp» nàng tỏ ra là con người trí thức thứ thiệt. Nàng rất đẹp một vẻ đẹp kiều kỳ, quý phái đẹp kinh khủng, đẹp nghiêng nước nghiêng thùng!

Nàng luôn đi ở hàng thứ hai, sau Chu và Ni xong. Ở bàn tiệc danh dự, nàng cũng luôn ngồi tại ghế quan trọng chứ không phải đứng châu rìa như các thông ngôn phớt phơ khác. Vậy, đủ chứng tỏ, nàng là 1 yếu nhân được chế độ Mao sênh Xáng rất cưng chiều. Song có điều cả 1 đám ký giả Mèo thấp tủng mà cóc có anh nào cạy răng được cô nàng kín miệng ấy để phỏng vấn dù chỉ vài giòng về lý lịch của em bé rất thơm từng làm cho mấy chú nhà báo mồm tan nát con tim vì trồng cây si... nàng Vạn Xuân hơi nặng!

Riêng tụi CON ONG, nhờ có 1 tay nằm vùng gốc Quảng đông, Nam Hải nhân, tức, người quang đông, quận Nam Hải của Ba Tàu, đã lên hành nghề riêng, và nàng Vạn Xuân, nhờ thấy người anh em cùng giống với Mao sênh sáng, chia mà phù, lặn tào xá, xì dầu, xá xiu... nên nàng đã bật mí, một tí một tí, về con người của nữ thông ngôn viên độc đáo và đầy vẻ Liễu Trai này, như sau:

Nàng tên trong khai sinh là Nancy Tang, không phải là Nancy Kawai, tài tử si la ma có thời làm quen với dân Saigon... Nancy Tang, được gọi là Dương Vạn Xuân sanh tại Nữ Ước Nói tiếng Mèo giỏi hơn Mèo. Nếu quay mặt đi mà nghe nàng đấu Anh Ngữ thì tụi Mèo chính công bà lang trực cũng sẽ ngật ngậy tương là 1 cô gái Mỹ thứ thiệt đang đối thoại với mình.

Về Trung quốc, nàng mang tên là Tăng-wen-Sheng, ai nữ của Ông Tăng-Minh-Chao, công chức có hạng tại bộ ngoại giao của Bắc Kinh, và cũng là lão đồng chí thứ dừ với Mao Trạch Đông. Gia đình Tăng-Minh-Chao, phục vụ tại tòa đại sứ Trung quốc ở Huế Kỳ. Họ có nhà tại Manhattan. Ông Chao sang Mỹ năm 1930 và sanh ra cô Vạn Xuân, năm 1943. Nàng lớn lên tại Mỹ, và

theo học tại trường Bleeker được gọi là School House. Cô bỏ học năm 1950, và dường như cô đã trở về Tàu vào năm 1951. Hành tung của giadinh cô rất bí mật. Sự đìva ở, đều không mấy ai hay biết.

Từ 1951, thân phụ cô được tiến cử đặc biệt vào âm thông ngôn riêng của Mao Trạch Đông. Sau ngày hồi hương cô Vạn Xuân làm giáo sư tại Trường đại học Anh Ngữ ở Bắc Kinh, và học bổ túc thêm về môn sinh ngữ này cũng tại trường nói trên.

Gần đây, lối hai năm qua, cha cô được biệt phái về bộ Ngoại giao Trung quốc, phụ trách về ngành Âu Châu và Mỹ Châu sự vụ. Cô Vạn Xuân đã được đặc cử về thay thế phụ thân, để ở sát Mao chủ tịch, với vai trò, mà cha cô phụ trách trước đó!

Năm ngoái, sau lần có phái đoàn bóng bàn Hoa du, rời tiếp theo là 1 phái đoàn chuyên viên Trung Cộng qua Huế Kỳ đáp lễ, cha con cô Vạn Xuân đã được cử đi tháp tùng phái đoàn này với nhiệm vụ thông ngôn cho phái đoàn, trong suốt thời kỳ họ Mỹ du.

Cô Vạn Xuân đẹp. Hấp dẫn, Nhiều nhà báo Mỹ ngần tở te, ngắm cô không chán mắt, và nhiều chú ký giả đa tình, đã dùng đủ trò nghề để cạy răng cô, hồng kiếm chác đôi lời phát ra từ miệng người ngọc. Nhưng nội bọn lông lá đã thâm bại ề chề, vì dù chọc tức, hay trình diễn đến rooi phép thân sâu, thì, nàng chỉ đáp lại bằng nụ cười rất ư là câu tài, là cũng rất ư là vô bở.

Có anh nhà báo Mèo thuộc loại thượng thặng tỏ sự về nghề phỏng vấn gài bẫy đã phải nhện ăn một ngày vì thua cả với đồng nghiệp khi họ thách đố nhau làm sao cho Giai Nhân Phiến Dịch thổ thổ vài ba tiếng gọi là đôi lời tâm sự.

Ồi, khi hồng hồng đẹp mặn mà và mê ly rơ mắng như loại Vạn Xuân, mà lại trường thành trong lò Mát Xít, Lê Nin Ít, bị tôi luyện trong cái nôi Cộng Sản đỏ lỏm, và khô như rơm ấy rõ thật là phí của Trời!

Con người như thế, liệu rồi... lấy chồng ra «nằm thao», khi mà ở cạnh Mao vĩ đại bố ai mà dám tơ tưởng đến nàng. Có thể người đẹp Vạn Xuân đến ở gia, vì... trở đống vai tượng đá, bên cạnh Ông Sư Tô Cộng Sản! Biết đâu, không chừng Mao sênh sáng lại chiếu cố luôn để biến nàng thành đệ ngũ phu nhân... bởi ngắm Mao hãy còn dai phòng lắm! Mao Chủ tịch vĩ đại, hẳn là phải vĩ đại về mọi mặt kể cả vĩ đại về vụ làm tình cố nhiên!

CON ONG

NÓI LÃO mã CHƠI

CHƯA HẾT GHUYỆN TA BÀI MỸ

Tuần này Con Ong tiếp tục trình làng pho báo cáo điều nghiên về cái mà mấy anh Hồng Mao gọi là chiến dịch bài ngoại của người Việt Nam. Xin ăn cần nhắc lại phúc trình này được xếp vào loại Tối Mật (Top Secret) và được lưu giữ trong phòng thép ở dưới đất tòa lâu đài giữa lòng thủ đô Hoa Thịnh Đốn:

— «Hầu hết dân chúng Việt Nam than phiền về ảnh hưởng của Mỹ đè nặng lên nếp sống nhân bản của xã hội Việt. Từ đó gây ra những phiền toái về nhân sinh quan khiến đời sống tinh thần bị xuống giá thể thảm. Cướp bóc, tham nhũng, thói nạt cấu kết với nhau làm xã hội bị băng hoại cùng kiệt. Đó là sản phẩm của sự hiện diện của người Mỹ».

75 người Việt sống gần căn cứ Long Bình khi được hỏi về sự hiện diện của Hoa Kỳ tại Việt Nam thì gần một nửa cho biết như sau:

— «Sự có mặt của họ tại đây đã phát sinh ratội ác và tham nhũng. Nhân viên người Việt làm việc tại Long Bình, với sự giúp đỡ của binh sĩ Mỹ, đã lên chức đủ thứ hàng hóa trị giá cả tỷ bạc ra ngoài. Hơn thế nữa, họ còn tiếp tay vào tiêu thụ bạch phiến; cần sa trong căn cứ».

Sáu mươi phần trăm những đáp viên khác cho biết:

— «Chính ở sự hiện diện của Mỹ ở Việt Nam đã gây nên tình trạng dĩ điếm, lưu manh, trộm cắp tại đây. Tình trạng bị thâm này, với những cánh cướp bóc, đồ bác, bán phần buôn son, tham nhũng không biết sẽ còn kéo dài tới bao giờ.»

Một nhóm đáp viên có học khác khi được hỏi về quan niệm viện trợ đã cho biết:

— «Sự ngu dốt trong việc viện trợ của Hoa Kỳ đã giúp cho tham nhũng phát triển mạnh mẽ. Bất cứ nơi nào có trại binh Hoa Kỳ là nơi đó dĩ điếm này nọ».

Tại một ấp nhỏ kế cận doanh trại Mỹ, đáp viên người địa phương đã kể lại:

— «Linh Mỹ ở trường chạy đông trong ấp, trước mắt mọi người, Họ chọc ghẹo các thiếu nữ. Dùng tiền để mua chuộc phụ nữ hầu giải quyết sinh lý. Nhiều người không thích cộng tác với Mỹ vì những lý do này hay lý do khác.»

Thời l trích dịch những đoạn phúc trình bài Mỹ như thế xem ra đã quá đủ. Con Ong tạm đóng ở đây kéo gây ngộ nhận là đi phổ biến những luận điệu bài ngoại, mặc dù trong lòng bọn thợ viết Con Ong đưa nào cũng có một câu chửi:

— «Tờ bà mày nhá, đồ Mỹ cầu sinh!».

BĂNG QUƠ LÀ CÁI CỤ KIỆU GI?

Một thân hữu của Con Ong mới đây lái xế 4 bánh đi lảng cháng thể nào bị chiếc xe lam mang số T húc bẹp cả dít. Anh bạn ghi được số xe ngoại chúng nó và biết chắc của tòa Nhà Trắng bên tới gõ cửa ở số 4 Võ Di Nguy đề xin lập thủ tục bồi thường. Sau khi leo lên 2 tầng lầu, anh bạn được một à thị nữ, nhân viên của cái gọi là sứ quán phụ (Embassyannex) lập nghiêm mà rằng:

— «Ông làm đơn thưa với lão già Băng Quơ đi.»

Ồ hay, mẹ kiếp! Băng Quơ là cái con kiêu gì? Mà hần có phải ông nội của cái thị tẹt kia không? Húc hư xế là phải đền. Việc đéchgi phải thưa với ai? Gớm, chỉ một việc bằng cái mắt muỗi như rứa mà bọn nó tài nội hóa chuyên nghề liếm gót giầy đã phải đưa thẳng ông cố nội ra hù thì những việc tây đình như tàn phá, tiêu diệt cả một vùng thưa ai? Chả nhẽ lại đi thưa Ngọc Hoàng Thượng Đế? Này à bồi Mỹ ở tầng lầu 2 số 4 Võ Di Nguy! Hãy cúi đầu xuống đi nốt quãng đời nô lệ của mình kéo bị đào cho mục mà như bọn chuyên ăn sẵn năm ngựa thì ết dột lắm lấy! Salaud!

CÁC TÂN SỨ THẦN

Theo một nguồn tin rất thông thạo thì mới đây hành pháp đã chuyển qua quốc hội một danh sách các tân Đại Sứ để yêu cầu hợp thức hóa. Phương danh các tân sứ thần như thế này:

a.— Trương Bửu Điện, đương kim Tổng Trưởng Thông Tin đi đại sứ phi Luật Tân. Đây là điều mà Trương thượng thư hằng ôm ấp. Vì theo ông, làm Thượng Thư cóc vững bằng ngồi ở nước ngoài. Nếu được bỏ quên vài năm là khá mập.

b.— Luật sư Vương Văn Bắc được cử làm đại sứ ở Luân Đôn. Ông này, nghe đâu trong chiến dịch tranh chức thủ lãnh luật sư đoàn, đã trấn an đồng nghiệp rằng ông sẽ không dính líu gì tới chính trị để giữ vai trò luật gia của mình được trung dung. Nhưng nói là chuyên còn thì hành là một chuyện. Ai không biết Vương quân từ lâu đã nặng với chính trường?

c.— Ông Đoàn Bá Cang sẽ làm đại sứ tại Tân Tây Lan.

d.— Ông Trần Văn Ân, đương kim phụ tá (mà nhiều kẻ gọi là quân sự quạt nan) sẽ đi Na Uy. Đây cũng là niềm hy vọng dưỡng già của Trần tiên sinh. Chả thế mà cách đây ít lâu, trên đường giải độc ở Âu Châu, ông đã được người địa phương «đón tiếp» nồng nàn thấy mẹ, phải chạy vào nhà dân mới thoát. Nay qua Na Uy là đúng chỗ để người dụng võ.

e.— Trần Kim Phượng sẽ thay Bùi Diễm ở Mỹ Anh chàng đại đệ tử của Kissinger không hiểu sẽ hồi hương hay ở lại làm việc cho State of Department như Đặng Đức Khôi? Cái đó chỉ có Bùi quân mới đủ thâm quyền trả lời.

f.— Tướng Trần Ngọc Tám sẽ rời tòa nhà quân viện đường Trần Quốc Toàn qua Thái Lan Chức vụ đại sứ ở Phạt địa này một hồi được rí tai là của Cao Đại Tướng.

g.— Ông Đỗ Vạng Lý được tin nhiệm tại Nhật h.— Ông Lê Ngọc Chấn đương kim đại sứ ở Anh được chuyển qua Úc.

Trong số 8 thí sinh được đề cử trong băng vàng này, giới quan sát tìm mãi một vị mà trước đây không lâu, khoảng tiền bầu cử Tổng Thống thì phải, đã góp công hần mã cho việc hợp thức hóa liên danh độc nhất đồng thời được trả một chỗ ngồi tốt ở nước ngoài. Nay lọt số, chắc người đang ngồi ôm chiếc mũ quả dưa viên tua trắng khóc mũi khóc mắt thì phải. Tội nghiệp!

DÍNH CHÍNH KÈO NHẦM

Tuần trước Con Ong nói về vụ cải tổ và đề cập tới Thủ Tướng kiêm Tổng Trưởng Nội Vụ là đại tướng họ Trần. Nay được biết có một tý thay đổi như sau. Trần trưởng quân vương là Thủ Tướng nhưng kiêm nhiệm Bộ Quốc Phòng (đi nhiên là bạch đầu tướng quân về nhà). Trần André, hồn danh Mục Đầm Xê quay quắt nắm chức Tổng Trưởng Nội Vụ. Hoàng bí thư nắm phủ đặc ủy Thông Tin. Nghe đâu, Hoàng bí thư hiện đang ở Mỹ với danh sách tân nội các trong tay.

Được tin gì thêm chúng tôi sẽ loan sau để bà con độc giả tường.

DƯ ÂM CỦA ĐỀ NGHỊ 8 ĐIỂM HÒA BÌNH VỀ VẤN ĐỀ VN VÀ ĐD

Phong trào Đông Nam Á mới đây đã cho phổ biến bản quyết định đối với đề nghị hòa bình 8 điểm do Việt Nam và Hoa Kỳ đưa ra nhằm giải quyết toàn bộ chiến cuộc Đông Dương.

Trong bản quyết định, phong trào nhận định, rằng vì tình thế bắt buộc, phe Đỏ sớm muộn gì cũng phải chấp nhận ngưng chiến để tránh diệt vong. Nhưng xét về phương diện quốc gia, bản quyết định minh thị, nhiều điều khoản trong 8 điểm đưa ra chạm đến chủ quyền quốc gia và không tôn trọng quyền lợi tối hậu của dân tộc Việt Nam.

Thí dụ, khoản nói về việc «từ chức của Tổng Thống và Phó Tổng Thống một tháng trước cuộc bầu cử mới» là trái với Hiến pháp, hiển nhiên có một sự bức nức rõ rệt của Hoa Kỳ đối với chúng ta. Điều mà ai cũng thừa biết là cố vấn riêng của Nixon đã từng bí mật chuyển đạt những đề nghị tới phe Đỏ 3 tháng trước ngày 8 điểm đề nghị trên được công bố.

Khoản nói về một cuộc «giám sát và bảo đảm quốc tế» cũng thể hiện một sự thiếu trung thực. Vì những quốc gia nào có đủ tư cách vượt ra khỏi những ảnh hưởng của các cường quốc để thực hiện sự giám sát? Hiện nay 6 cường quốc Nga, Mỹ, Trung Cộng, Pháp, Anh và Tây Đức sản xuất 80 phần trăm số khí giới trên toàn cầu, tính đồng niên khoảng 200 tỷ Mỹ Kim được các nước này dành cho dịch vụ chế tạo chiến cụ, 90 phần trăm khí giới đó mang tiêu thụ tại Á Châu, riêng Việt Nam đã sử dụng ngọt ngào 30 phần trăm tổng số súng đạn này.

Nếu có một cuộc giám sát quốc tế, làm sao tránh khỏi bị những cường quốc trên chi phối? Gương giám sát và bảo đảm của Ủy Hội Quốc Tế trong chiến cuộc Do Thái, gương giám sát và bảo đảm của Ủy Hội Quốc Tế tại Việt Nam từ 1954 đến nay đã chứng tỏ sự bất lực và vô hiệu của cơ quan này.

Chấp nhận giám sát và bảo đảm quốc tế tất nhiên người ta đã chấp nhận một tạm thời ru ngủ, với mồm mông chiến tranh để kéo dài chính chiến, đồng thời chấp nhận đề ngoại cường chen chân vào nội bộ chúng ta. Việt Nam không thể chấp nhận một giải pháp tạm bợ, vá vúi, phương hại đến quyền lợi và làm mất thể thống quốc gia.

Từ những sự kiện trên, Phong Trào Đông Nam Á chủ trương:

1. Trong bất cứ trường hợp nào, Việt Nam không thể chấp nhận một giám sát và kiểm soát quốc tế, mặc nhiên hạn chế chủ quyền của dân tộc VN.
2. Chính quyền miền Bắc cũng phải từ chức, nhường chỗ cho một thể hệ cầm quyền mới, trẻ, sáng suốt hơn, chứ không thể chỉ một chính quyền miền Nam chấp nhận từ chức 1 tháng trước ngày bầu cử như đã nêu trong 8 điểm hòa bình mới đây.
3. Cả hai miền Nam, Bắc phải tổ chức trưng cầu dân ý hầu đặt định một thể chế cho tương lai để vừa chấm dứt chiến tranh, văn hồi hòa bình mà còn tạo điều kiện thuận lợi mở mang đất nước ngoài sự giám sát và trọng tài quốc tế.
4. Mọi tầng lớp nhân dân, đảng phái cần ý thức mỗi nguy cơ đương âm mưu hãm hại quốc gia làm hậu thuẫn cho quốc gia để dân tộc Việt Nam được mãi mãi tồn hưng.

Được biết, vào 20 giờ tối thứ sáu, tức 10 tháng 3 sắp tới, giáo sư Nguyễn Ngọc Huy, thuộc Phong Trào Quốc Gia Cấp Tiến sẽ thuyết trình đề tài «Đề Nghị Hòa Bình 8 Điểm của Tổng Thống VNCH và Hoa Kỳ, tại số 283-289 đường Hai Bà Trưng.

Buổi thuyết trình này sẽ quy tụ nhiều tai mắt thuộc chính giới và dĩ nhiên cũng sẽ gây nhiều hào hứng sôi nổi vì đề tài liên quan mật thiết tới vận mệnh đất nước.

HEPACHAUT
 VIỆN BÀO-CHẾ: HADZER
 Nước cốt lá ARTICHAUT
 Nước cốt GAN BÒ TƯỚI
 SINH-TỐ B12
 SINH-TỐ B1
 SINH-TỐ B2
 SINH-TỐ B6
 SINH-TỐ PP
 SINH-TỐ D2

**YẾU GAN, NỒNG GAN
 GÂY ỒM, MẮT NGỦ
 MỤN Ở MẶT
 NGỪA MÈ ĐAY
 THIẾU MÁU
 LAO-LỰC, TÁO BÓN
 DƯỠNG THAI
 MỠI MỆT**

44 86 73 87 7/ 800N NGÀY 8-8-80

CÔNG LÝ LƯƠNG TÂM

Đây là Tòa An lương tâm. Và đặc biệt nhất trong lịch sử tố tụng nhân loại: pháp đình lương tâm vì lời buộc tội, lời bào chữa đến lời khai của bị can đều phải phát lương tâm của mỗi con người trong chúng ta đứng với Quan Niệm «Jus Vobiscum».

Tòa An Lương Tâm Sẽ Do Thiết Diện Phán Quan Phụ Trách Trên Tuần Báo Con Ong mỗi tuần một phiên. Có thể, trạng của Công tố Viện, biện hộ của Trạng sư đến phán quyết của Tòa sẽ không duy lý nhưng chắc chắn sẽ không phi tình vì tất cả đều phát xuất từ lương tâm.

Bây giờ, chúng ta hãy cùng bắt tay vào việc nâng bổng cái Xã Hội đang trên đường phá sản lương tâm và gột rửa cái không khí của bất công ngược ngạo.

THIỆT DIỆN PHÁN QUAN

CÔNG KHAI DÂM Ô

Làm một việc trái với thuần phong mỹ tục gọi là công khai dâm ô. Điều 330 Hình Luật Canh Cải dự liệu và trừng phạt: «Kẻ nào công khai xúc phạm tu sĩ bị phạt tù từ 3 tháng đến 2 năm và phạt tiền từ 64 đồng đến 800 đồng.»

Phiên tòa tuần này, Thiết Diện Phán Quan xử một vụ công khai dâm ô về chính trị có ảnh hưởng đến toàn cầu. Do đó, những phiên khác đã ghi vào sổ đăng đờng trong tuần đều bị hoãn đến một ngày khác.

CÁO TRẠNG

Mao Thị Xénh Xáng, 79 tuổi. Sinh quán tại Hồ Nam. Trú quán tại Bắc Kinh. Nghề nghiệp diếm chính trị. Tiền án nhiều vô kể.

Bị truy tố về tội bán dâm công khai.

Hoa Văn Kỳ, 57 tuổi. Sinh quán tại Texas. Trú quán tại Hoa Thịnh Đốn. Nghề nghiệp trợ cấp kiêm cờ bạc bịp. Tiền án không, nhưng từng bị cảnh cáo về tội quay quắt.

Bị truy tố về tội «mua dâm công khai».

Chiếu hồ sơ của sở Liêm phóng quốc tế, sự việc xảy ra như sau:

Trong khoảng giữa năm Lợn vừa qua, Hoa Văn Kỳ đã cho gã đàn em thuộc phường ngu ngu đầu mã diện tên Vừa Hôn Vừa Hát (Kissinger) qua tuyến định cư trú của Mao Thị Xénh Xáng tại Bắc kinh để mở lối cho con ong cái bướm.

Mao Thị Xénh Xáng tuổi tuy đã trọng nhưng bản tính vốn trắng hoa nên đã tiếp tên Vừa Hôn Vừa Hát hơn một lần trong phòng kín hầu tìm nẻo cho Hoa Văn Kỳ.

Đúng 11 giờ rưỡi ngày 21 tháng 2 Tây vừa qua, lão trợ cấp Hoa Văn Kỳ cùng bọn tay em dùng thiết điều mang tên Tinh Thần 76 qua Bắc kinh ghé nghĩa cùng mục giả Mao Thị Xénh Xáng.

Vì cả hai y can đều thuộc phường trợ cấp, thường được tâm bồ tối ngày bằng thực phẩm tràn quí nên khí huyết rất phương cường. Do đó theo đúng chương trình ấn định, cứ mỗi 2 giờ các y can lại giao du thân mật với nhau. Bộ mặc ngoài tại những lời đàm tiếu của xóm giềng.

Trong những lần «đi đêm» này gã giang hồ Hoa Văn Kỳ cũng như ả diêm Mao Thị Xénh Xáng đã ngấm thòa thuận nhiều diêm nhằm xử ép hàng xóm và bạn bè. Trong số đáng kể nhất là các anh Đai văn Loan, Nguyễn văn Việt Nam, Cao văn Miên, và các chị Thái Thị Lan và Lèo thị Ai Lao. Mấy người này tuy làm ra vẻ mặt cứng nhưng lo âu đã tiêm ần ở trong vì trai giang hồ và gái diêm về già khó còn giữ nổi nhất diêm lương tâm để duy trì tình lân lý, bầu hạn.

Sau suốt một tuần ăn nằm công khai với nhau trước nhĩ mục quan chiêm, cả hai kẻ bán và mua dâm đã vênh vào lòng ngón cho đó là tuần lễ thay đổi nhân loại. Riêng họ hàng hang hốc tên Hoa Văn Kỳ đã chua chất thú nhận những thành quả tất nhiên đem đến qua cuộc mãi dâm công khai. Bởi vì bản chức thư hậu quả của tuần lễ mạt của mướp đắng, mà giới chính trị mệnh danh là thông cáo chung, chỉ được xem như thắng lợi của mục diêm giả Mao Thị Xénh Xáng. Chả thế mà 3 phần tư đời đời trước khi cho Hoa Văn Kỳ hưởng thụ những kiểu cợ do Mao Thị Xénh Xáng biểu diễn đã đăng thỏa mãn.

Ngay sau khi bản chức thư được đưa ra trình cho làng xóm dưới thì những anh như Ba Văn Lan, Tiếp văn Khắc đã nghiêm khắc chỉ trích cả hai kẻ bán dâm và mua dâm đều đầy âm mưu dối trá, vì chúng đã thân nhiên hy sinh bằng hữu.

Riêng lão Nga Sô Việt, bản tính vốn lừng khừng ần người, đã cho hay tuần lễ ăn chè giữa Hoa Văn Kỳ và Mao Thị Xénh Xáng không ảnh hưởng gì tới vụ: Mút Cu sắp tới.

Tại cơ quan thẩm cung quốc tế, Mao Thị Xénh Xáng lẫn Hoa Văn Kỳ, nhằm che đậy tội bán và mua dâm công khai, đã quả quyết khai rằng chúng yêu nhau, thương nhau, muốn kết hôn với nhau để thành duyên giai ngẫu. Những ai đầu đơn kiện sự đi lại, giao du thân mật của các va đều là bọn trâu cọt ghét trâu ần.

Nhân viên lấy cung đặt một câu hỏi như sau cho cả hai:

— «Những lợi diêm đưa tới sau vụ công khai dâm ô này như thế nào?»

Mao Thị Xénh Xáng đáp có 3 lợi diêm. Thứ nhất, vai trò của y thị tại phần lục địa tiếp giáp già láng giềng Nga Sô Việt vững như bàn thạch. Thứ hai là ảnh hưởng của y thị ở Đông Nam Á tăng thêm giá và cuối cùng được mặc sức xài đồ của Hoa Văn Kỳ tượng trưng cho văn minh vật dục.

Phần Hoa Văn Kỳ cũng đưa ra hai lợi diêm để bênh vực vụ mua dâm của mình. Thứ nhất, để nói chuyện với thẳng hàng xóm khó tính Nga Sô Việt đang tự tung tự tác suốt vùng cực Nam Bắc Cầu. Đặc biệt là sau vụ lời thề giữa mục diêm già Indira Cary với ông tây đen Hồi vừa qua, tên Nga Sô Việt đã đốt giai đoạn để tạo ảnh hưởng. Lợi diêm thứ hai của Hoa Văn Kỳ là sau khi mua dâm công khai, y can có được một thị trường tiêu thụ các sản phẩm bách hóa tưởng như vô tận vì họ hàng mục Mao Thị Xénh Xáng có tới gần 1 tỷ người. Trong số sản phẩm này cần phải kể tới các chiến sự diệt chủng mà Hoa Văn Kỳ là một sản xuất chuyên ngành.

Diêm đặc biệt cần ghi là trong lúc khai cung, cả hai kẻ mua dâm lẫn bán dâm thường nhìn nhau âu yếm. Thậm chí có lúc ngồi sát với nhau, mìn mề nhau khiến nhân viên hữu trách sợ cả hai dờ trò lục số tại phòng văn đã phải cảnh cáo nhiều lần.

Khẩu hiệu được cả hai y can sử dụng luôn miệng chẳng khác kinh nhật tụng trong suốt thời gian lấy cung là:

— «Ai bảo Đông là Đông và Tây là Tây chẳng bao giờ gặp nhau là sai thấy mẹ. Mỗi tình Hoa Văn Kỳ và Mao Thị Xénh Xáng sẽ bền vững đời đời».

Bởi các lẽ nêu trên, trong thời gian tố tụng chưa tiêu diệt, Hoa Văn Kỳ và Mao Thị Xénh Xáng đã can tội công khai dâm ô khiến kẻ liêm sĩ phải e thẹn. Tội trạng dự liệu và trừng phạt theo điều 330 Hình Luật Canh Cải.

Thưa Ông Chánh Thâm,

Thưa quý Tòa,

Làm tại Viện Chương Lý

ngày 06 tháng 3 năm 1972

TRẠNG CỦA CÔNG TỐ VIỆN

Như thường lệ, trước khi Luật Sư các bị can biện hộ, Công tố viện xin lên tiếng. Hoa Văn Kỳ cũng như Mao Thị Xénh Xáng đều không lạ đời với pháp đình lương tâm. Hơn một lần, các y can đã ra trước vành móng ngựa để trả giá cho những tội ác do chúng làm xuyên qua tước cách của bọn trợ cấp, cậy tiền khinh mạn tha nhân.

Qua cáo trạng của Viện Chương Lý, người ta thấy tội danh bán dâm của Mao Thị Xénh Xáng và mua dâm của Hoa Văn Kỳ đã rành rành, mặc dù cả hai đều năng nặc cho rằng chúng thương yêu nhau và muốn thành duyên giai ngẫu.

Công tố viện không lập lại nội vụ mà chỉ nhấn mạnh tới hành vi công khai dâm ô của các bị can đồng thời yêu cầu quý Tòa hãy vì lương tâm, liêm sĩ lên án tới đa cả hai, nhiên hậu cảnh tỉnh bọn no cơm ấm cật, chỉ vì lợi lộc riêng tư mà đoạn đánh giết chết kẻ khác.

Gần cuối năm ngoái, Hoa Văn Kỳ lẫn Mao Thị Xénh Xáng đã dờ trò lục số khiến Tướng Tổng Tài lưu cư ở Đồi Loan xuyt mạng vong. Tướng nạn nhân gạt nước mắt tạ từ chiếc ghế ngồi của va duy trì từ mấy chục năm nay trong nhà Quốc Liên nhường cho Mao thị Xénh Xáng.

Từ đó đã có nhiều dự luận cho rằng Hoa Văn Kỳ mua dâm nơi Mao thị nhằm chặt đứt ảnh hưởng của những láng giềng bướng bỉnh.

Ngày 21 tháng 2 vừa qua, sự việc công khai dâm ô không thể che dấu được nữa. Nó đã bị phơi phang, lóa lờ. Nếu bảo đó là những cuộc cầu hợp

cũng không là quá đáng. Ai lại từ Thương Hải qua Hàng Châu, từ Tây Hồ đến Tỉnh Ying, cứ mỗi 2 giờ đồng hồ là các bị can lại biểu diễn những trò lục số. Yêu nhau, thương nhau, muốn ăn đời ở kiếp với nhau chẳng bao giờ người ta phải đốt giai đoạn thông dâm với nhau hung hăng như thế. Mà sự thật, bên trong của cái gọi là «công khai dâm ô» này giữa Hoa Văn Kỳ và Mao Thị Xénh Xáng, người ta thấy những xếp đặt để diệt hàng xóm, lân bang, đồng thời duy trì ảnh hưởng của chúng ở trên đầu trên cổ kẻ khác.

Bởi vậy cho nên, Công tố viện yêu cầu quý Tòa thẳng tay trừng trị các y can để tự hậu đờng có ý quyền lực của bạc tiền mà quên thói lương tuồng.

Trân trọng kính chào ông Chánh Thâm. Cán ơn quý vị.

BIỆN HỘ CỦA TRẠNG SỰ

Thưa quý ngài,

Điều tiên quyết của tôi, luật sư Nô Văn Tài là xin nêu ra những diêm bất khả thụ lý, đồng thời yêu cầu tha bổng cho các thân chủ Hoa Văn Kỳ và Mao Thị Xénh Xáng.

Đó là yếu tố cấu thành tội của tội danh công khai dâm ô:

a. — Có cử chỉ, cử động, bộ tịch nào khiến người khác phải e thẹn khi trông thấy. Đó mới là công khai dâm ô hay công xúc tu sĩ. Vì dụ, một tên vô lại nào đó đi tiếu với dáng điệu chán chường, vén quần lên phô bày chỗ kín cho người khác đi qua trông thấy, đó mới là tội. Thân hoặc gây lộn với ai, ức quá chĩa của quý ra khoe cho hả, đó mới là tội. Gái diêm xuất hiện ngoài công lộ, níu kéo khách mua hoa, như thế là can tội bắt mối (racolage) và chiếu điều 6, dự 64 ngày 17-10-1955 bị phạt tù 6 tháng đến 5 năm tù. Khóa thân chưa đủ yếu tố buộc tội công khai dâm ô nếu kẻ khóa thân không phơi bày chỗ kín hoặc có những cử chỉ khiêu dâm tục tĩu (Riom, 16-11-1937, DH 1938, 109).

b. — Sự kiện công khai mới là yếu tố chính để buộc tội công khai dâm ô. Nhiều địa diêm không phải tự nó có được tính cách công cộng. Chỉ được coi như công cộng khi có người tới lui như quán nước, hàng ăn, nhà thờ, chùa, trường học... đang trong giờ làm việc. Ấy thế mà ngoài những giờ đó, khi không có người, tất thị không còn là nơi công cộng. Việc xảy ra trong phòng ngủ không được coi là công khai. Tòa án có thể miễn nghị khi mặt màn văn nghệ đời hải khiêu vũ khóa thân (Trib. St L., 8-11-1950, D. 1951, Somm 21). Trên xe hơi mà hai người nam nữ biểu diễn quá lộ khiến người khác trông thấy đủ phải e thẹn thì làm gì còn có tội danh công khai dâm ô?

Xuyên qua 2 yếu tố trên, chúng tôi thấy các thân chủ Hoa Văn Kỳ và Mao Thị Xénh Xáng không hề phạm phải. Mao Thị Xénh Xáng không níu kéo Hoa Văn Kỳ ngoài công lộ để bán dâm cũng như cả hai khi âu yếm nhau không khiến người khác trông thấy đủ phải e thẹn thì làm gì còn có tội danh công khai dâm ô?

Do đó, chúng tôi thỉnh cầu quý Tòa sáng suốt nhận định ngõ hầu đưa ra phán quyết trung trực hầu tránh được những thị phi rằng quý vị đã sử dụng pháp đình để cưỡng ép lương tâm, đi ngược với đường lối nhân bản mà quý vị đã kiểm tìm từ bao lâu nay.

Trân trọng kính chào quý vị.

BẢN ÁN

1. — Tha bổng Mao Thị Xénh Xáng và Hoa Văn Kỳ vì không đủ yếu tố buộc tội

2. — Hoa Văn Kỳ có toàn quyền cúp tất cả tiền bố thí cho những lân bang đang nhìn sự đi đêm với Mao Thị Xénh Xáng như một lật lờng, quay quắt.

3. — Mao Thị Xénh Xáng được phép dùng gần 1 tỷ thân bằng quyền thuộc để tiêu diệt bọn hàng xóm chuyên nghề thầy lay, phá thói mới tinh cao cả giữa y thị và Hoa Văn Kỳ.

4. — Truyền Tướng Tổng Tài xát nhập Đồi Loan vào lục địa. Đồi chức Đổng Thống lấy chức Tỉnh Trưởng bởi chưng một nước chẳng thể có hai Vua thì một nhân loại không sao có 2 nước Ba Tàu.

5. — Nạn nhân của vụ đi đêm giữa Hoa Văn Kỳ và Mao Thị Xénh Xáng hãy ráng gồng mình chịu đựng các hậu quả. Mọi thừa kiện sẽ không được cứu xét.

THIỆT DIỆN PHÁN QUAN

► CỬU SÙNG

CON BÀ ĐỐC SAO

Nhà bác xơ Đoàn Khê, hồn danh là Thăng Long Xích Thổ vừa phát giác ra một chuyện động trời. Ấy là cái sự ông Tống Ních là con cháu bà Đốc Sao. Mùng Sứ Đồn Khê đã lập luận rằng, chỉ có người nào có tí huyết thống dân Mít ở trong người thì mới khôn ngoan, quý quyết, lâu cá, tinh ma và thông minh tuyệt đỉnh như vậy. Bấy lâu nay Mèo mí lị Tàu Đổ vốn như mặt trăng mí mặt trời, lại có cả một mối thù bất cộng đái thiên, vậy mà chỉ sau một phát ngoại giao bóng bả, tiếp đến cái phát ngoại giao vật tiếm, hai nước th ùng hích này đã bắt tay nhau cái rụp, kết giao huy hoàng um xùm, khiến cho toàn thế thế giới phải rúng động đến tận cái khỉu đuôi.

Hai ông chủ xe đồ một khi đã sảng tăng mí nhau để nắm đợ quyền khai thác các con lộ, các chú lơ xe và hành khách phen này chỉ có nước ốm đôn.

Giải thích về chuyện tại sao ông Tống Ních lại là con cháu bà Đốc Sao, bác xơ Đoàn Khê biểu rằng thì là Sao mí lị Sông cũng cùng một văn. Xưa kia ông cụ thân sinh ra ông Sông qua chơi đất Hà Nội rồi lẳng bẳng chi mớ mí bà Đốc Sao rồi sản xuất ra ông.

Bà Đốc Sao là một nhân vật đã nổi tiếng một thời sau cô Tư Hồng và cô Ba Tí. Cả ba vị nữ lưu cân quốc này đều là những người mà ở trong nhà đều có tàn có tán, có án thờ vua, hách xì xằng ra rít.

Tất nhiên đây chỉ là một giả thuyết đặt ra để nói cho bở ghét vì những sự số lá ba que của đảng đàn anh.

NẾU MÈO CHƠI CHA!

Ờ, nếu Mèo chơi của cha, đem con bỏ chợ thì không có lý do nào dân ta lại chịu thử khâu như bình, nín thình như cá chép. Như vậy Tây nó cười cho thú ớc. Cũng phải mần một cái gì chứ.

Hiện nay Mèo đang ở-ro-lui lu bù kèn. Và khi lui như thế, tuyt nhiên Mèo cũng chả có thương sót ta một tí đêch nào. Chứng có là cái phi trường đồ xô ở Cam Ranh họ đã bóc ra từng thanh sắt để chõ về nước hết. Tất cả những cái gì đáng tiền, họ đều khâu xuống tàu ráo chơi. Chỉ để lại tro thân cụ mấy cái khung nhà.

Cho nên tụi Con Ong đề nghị rằng, bị giờ mấy cái đảng chống Cộng thật lực nên giả vờ lập chiến khu rồi cứ nhè những anh lính Mèo nào con nhà giàu, hoặc con cháu mấy cái anh Thượng Nghị sĩ thân Cộng bằng mồm, bắt cóc nghiên ngay đi, đem bỏ nó ra bưng.

Minh cũng chả cần trả thù vật, hành hạ họ mà làm chi để mang tiếng là vô nhân đạo. Trái lại, ta đối xử hết sức tử tế rồi bắt gia đình họ phải chuộc mạng.

Cộng sản có tù binh Mèo, ta cũng có tù binh Mèo. Mỗi anh lính Mèo, một khi muốn được trả lại tự do để trở về nơi có thể bắt buộc phải nộp vài ba chục ngàn đô la. Ta cứ tóm cổ chừng mười mười lăm ngàn anh là có khối của, có cả đồng đô la để dùng vào việc tái thiết xứ sở, cóc cần phải nhờ đến viện trợ Mèo nữa.

MISTER SATURDAY.

Ủy Ban Quốc Phòng Thượng Viện mới đây đã duyệt xét tình hình an ninh chung trên 4 quân khu trong tháng qua và đã cùng thảo luận một số các vấn đề như qui tiết kiệm quân nhân và việc nghỉ làm việc chiều thứ Bảy.

Vấn đề đi làm trong chiều thứ Bảy được khai sinh cách đây 5 năm dưới thời nội các Nguyễn Lộc. Chính ông cựu Thủ tướng kèm nghề thầy cãi này đã là cha đẻ ra cái phát minh rùng rợn ghê khiếp í. Trong khi các nước văn minh tân tiến đã bỏ luôn cả cái việc đi mần buổi sáng Thứ Bảy để tiến tới cái sự một tuần chỉ mần việc có 5 ngày thì dân Mít ta lại chú trương mần luôn cả chiều Thứ Bảy và nếu không có người can ngăn kịp thời, không khéo, lúc đó ông Lộc cao hứng bắt dân cạo giấy và lính tráng mần luôn ngày Chủ Nhật cho được việc.

Do sự phát minh rùng rợn í nên dân Phủ Thủ Tướng yêu qui của mình là Mister Saturday.

Sau 5 năm trời mần việc đồ mờ hôi hột mà chả ăn cái giải mệ gì, không những thế lại còn chịu thêm những gánh nặng kiếm ước phân xuất ra quân rồi cách mạng mùa Thu mùa Xuân ngấu xì, quân nhân công chức ai nấy đều cảm thấy rằng cái sự đi mần chiều Thứ Bảy quá thật đêch có ra làm sao cả. Có đi làm cũng chỉ là chiếu lệ. Vì bao nhiêu thứ lo chất lên đầu lên cổ.

Nay nếu các cụ nghị có lòng thương cứu xét lại để trả lại cho anh em cái buổi chiều Thứ Bảy yêu qui thì quả là một sự qui hóa vô cùng. Xin cảm ơn các cụ ra rít. Những anh nào trên nông rùng rình có thể đưa vợ con đi sa-la-ma hoặc đi xoa mà chược, uỳnh chần, uỳnh tồ tòm giải trí. Còn những anh khổ rách áo ôm có thể dùng cái buổi chiều đó để chõ xe ôm, lái tắc xi. Thời buổi này kiếm được đồng nao hay đồng số.

CÁM NGƯỜI LỚN KHÔNG ĐƯỢC BÚ TÍ

Trong vài ngày tới đây, có thể là cuối tuần này hay tuần sau

Bộ Kinh Hồn Táng Đờm của bố Tống Thần Lân sẽ áp dụng biện pháp hạn chế việc dùng sữa đặc có đường.

Cũng theo tin í thì sữa sẽ chỉ được dùng cho người bệnh và con nít, do đó các tiệm bán cà phê có thể bị cấm bán sữa và các tiệm làm bánh cũng chịu sự hạn chế sử dụng đường.

Như vậy là trong những ngày sắp tới, người nhón sẽ bị nhà nước cấm không cho phép được bú tí. Trong giai đoạn cách mạng mùa thu, toàn thế mọi người đều phải thắt lưng buộc bụng, ăn chỉ cần đủ no, mặc chỉ cần đủ che thân, khỏi thò cu ra ngoài là được. Cái việc bú tí ai cũng nhận thấy là không cần thiết lắm đối mí người lớn. Trẻ con thì mới bú sữa chứ nhón bằng con sào mà cũng thích bú thì đêch ra làm sao hết.

Tuy nhiên cái việc cấm người lớn bú tí này cũng rắc rối tơ tinh ghê lắm chứ không giản dị như thiên hạ tưởng. Trên nguyên tắc, nhà nước chỉ cấm bán cà phê sữa nhưng đó là cấm loại sữa đặc có đường. Như vậy, người ta vườn có thể thay thế loại sữa đặc có đường bằng một loại sữa tươi.

Có điều rằng nhà nước làm sao để có thể kiểm soát được tất cả các tiệm cà phê để xem tiệm nào xài sữa đặc có đường và tiệm nào xài sữa tươi. Không lẽ nhà nước lại phải phái người đi rình rập rồi đánh hơi từng ly cà phê sữa một.

VỤ CHƠI NHAU GIỮA TƯỚNG TÁM VÀ BÀ LÝ

Một vụ ân oán giang hồ đang làm chấn động dư luận giới võ lâm thuộc cả hai đạo Hắc Bạch. Bà đầm xê Nguyễn thị Lý hôn danh Út Lý, Cái Bang thuộc đơn vị Biên Hòa vừa lên tiếng yêu cầu Xếp nên thu hồi lệnh đưa ông Tướng Trần Ngọc Tám sang giữ chức vụ đại sứ tại Thái Lan.

Theo bà đầm Út Lý thì tướng tám cóc có khả năng lại kém tài kém đức không đủ tư cách nên không thể làm đại diện cho nhân dân nước Mít ta tại xứ đó. Bà còn tiết lộ rằng tướng Tám đã năn nỉ bà bỏ qua để cho ông yên thân ra đi nhưng bà quyết chơi tới cùng.

Bà Út Lý còn xác nhận mí báo chí là bà đã từng sống chung với tướng Tám trong một thời gian khá lâu nên bà rất rành về tướng Tám và sau đó bà bỏ ông vì bất phục. Rồi bà còn hăm sẽ tố nhiều chuyện khác động trời hơn.

Căn cứ vào những lời của bà Út Lý thì giữa bà và ông tướng Quảng Lạc kia đã có một thời kỳ mây mưa ra rít, rồi vì sao đó, có thể là cơm chẳng lành, canh cóc ngọt, hoặc giả vì ông tướng đêch có khả năng, lại kém tài, nên bà Út Lý đã ca bài «Toi chemin toi, moi chemia moi».

Vụ tố cáo của bà Út Lý có một vài điểm hây còn lù mù, cần phải soát xét lại. Trước hết phải bàn về vấn đề không có khả năng. Thế nào là không có khả năng? Và cái sự không có khả năng có đồng nghĩa mí cái chữ «bất lực» hoặc «anh puýt sáng» không? Và kém tài nghĩa là thế nào? Kém cái tài để làm chồng, để làm nhân tình hay là kém về ngoại giao, quân sự?

Nếu biểu rằng thì là tướng Tám bất lực e rằng cũng khi quá, nếu không muốn nói đó là một sự vu cáo trắng trợn. Người tướng Tám rất cốt si tổ chả kém gì tướng Nguyễn Đức Thắng và trống to lớn như lực điền. Bà tướng Tám cũng to con chả kém. Nếu ông không có khả năng thì làm sao mà phục vụ nổi vợ rồi lại phục vụ thêm cả bà Út Lý này bà Út Lý khác nữa?

Nhưng rất có thể là trong thời gian chung sống mí bà Út Lý, tướng Tám đã không chịu phô diễn hết tài năng khiến cho bà tạc dáng nổi giận rồi bỏ rơi ông chẳng?

Thiết tưởng cũng nên biết thêm rằng, trước đây tướng Tám đã từng giữ chức Tư lệnh Địa phương quân và Nghĩa quân tức là hậu thân của Bảo An đoàn và Dân Vệ. Thời gian tướng Lâm văn Phát đảo chánh tướng Nguyễn Khánh, tướng Tám chả biết đi nơi mớ mà để cho ông Phó của mình mang Địa phương quân với Nghĩa quân đi đánh chiếm các công sở lu bù kèn. Sau đó ông phải thuyền chuyển về Quốc tế quân viện, rồi bị giờ thì sắp đi làm Đại sứ.

Có điều là sang làm Đại sứ ở Thái Lan thì hơi phiền.

Bởi lẽ trong thời gian ông Đình Trình Chính làm Đại sứ ở đây, ông ta đã ra lệnh cho các thuộc viên không bao giờ được gọi ông bằng Đại sứ mà phải gọi là «Sư Đái».

- Băm thưa ngài Sư Đái...

Ông Đình trình Chính cũng còn giải thích thêm rằng, Sư Đái và Đại sứ khác nhau rất xa. Một đấng là Ambassador còn một đấng là Action de pissier, cần phải phân biệt cho rõ. Minh đang mần việc Sư Đái chờ mình có mần Đại sứ mớ!

Ồ HỒ : NA NOA !

Dân biểu Vũ Công Minh sau 15 ngày vắng thăm đồng bào Châu Đốc đã trở về Saigon và tố cáo ăn lên rằng tại Trung tâm cải huấn Châu Đốc đã khám phá ra nhiều vụ động trời của tòa án và cơ quan cảnh sát tư pháp Châu Đốc đã gây ra đại khải như giam giữ vô cơ để làm tiền có những bản án xử bất công nhằm đàn áp kẻ nghèo vì có án hồi lộ của tài phiệt gian thương, một số viên chức đã hăm hiếp và xâm phạm tiết hạnh nữ cao phạm.

Dân biểu Minh đã kêu đích danh nhiều nhân vật trong tòa án Châu Đốc và Cảnh sát Tư Pháp. Ông nói nếu chủ tịch Tối Cao pháp viện và Phó Tonton không thuyền chuyển những người đó ra khỏi Châu Đốc thì ông sẽ trưng bằng có tham nhũng và những sự bê bối của họ.

Nhân viên tòa án mà lị đi hiếp dâm luật pháp như thế thì phỏng thử dân đen có họa là sắt đá cũng đêch sống nổi. Vậy mà ông Công Minh lại chỉ đề nghị một biện pháp hết sức rề tiền là thuyền chuyển họ đi nơi khác. Nếu quả họ có phạm pháp thật sự thì tại sao không nói huych toét hết ra và đưa ra trước ánh sáng của pháp luật, cứ úp mờ mà làm chi. Người ngợm như rứa bộ định thuyền chuyển họ đi mớ? Về Saigon để triển lãm chẳng?

Người và việc...

● MỘC THẠCH

MẤY ÔNG NGHỊ SUY DIỄN BẬY ?

Ông Thủ Tướng Trần thiện Khiêm vốn là người khiêm tốn hiền lành nên rất ít nói, có lẽ ông cho nói không bằng làm nên ông không nói chẳng, mặc dù ở cái vị thế Thủ Tướng Chính Phủ trực tiếp điều hành mọi công việc quốc gia, ông lẽ ra phải nói nhiều lắm, nói để giải thích, nói để dọn đường dư luận cho những công việc ông và chính phủ của ông đã thực thi hay sẽ thực thi, mà ông nói với ai, nếu không phải là nói với báo chí, dân chúng thường hay tin báo chí, vì báo chí vô tư, khách quan, còn những cơ quan tuyên truyền của nhà nước lại ít khi được dân chúng tin, kể đâu cho các cơ quan này thật, nhưng đó cũng là một sự thực, vì cơ quan của nhà nước thì phải nói tốt cho nhà nước, chứ nói xấu thì nguy hiểm lắm.. dân có thể suy diễn bậy bạ là chính cơ quan ăn nói nhà nước nói xấu nhà nước thì ai mà không tin.

Nhưng mới đây, ông Thủ Tướng người có biệt danh « pơ tí phi đi đê » (găng phi đi đê là bố già Bunker, toàn quyền Mẽo Giao Chi) đã nói hơi nhiều (chính ông Thủ đã nói là hôm nay nói hơi nhiều đấy nhé) có lẽ vì vậy mà Saigon mấy sáng nay trở lạnh chẳng. Ông Thủ đã nói đủ chuyện, nhưng chuyện gì ông cũng chỉ nói theo lối đá banh, tỳ như báo chí hỏi về kinh tế, ông đáp hỏi ông Tổng Ngạc, báo chí hỏi về viện trợ Mỹ ông nói, hỏi ông Tổng Trường, và báo chí hỏi về chuyến Hoa du của Đại Đế Nixon ông đáp hỏi ông Tổng Lâm. Nghĩa là ông đã nói mà chẳng nói cái gì cả. Đây quả là một sự khôn khéo của một nhà chính khách cỡ quốc tế. Báo chí móc được vài câu, và đem đăng lên, mấy ông Nghị Viên cũng gọi là nghị hèn, nghị cục Đò Thiêng, những người chuyên môn lo về những vấn đề trong phạm vi Đò Thành mà không được nói tí gì về vấn đề chính trị đã « vi hiến » khi đem những lời tuyên bố của ông Thủ Tướng ra bình luận và kể đó suy diễn bậy bạ. Các ông Nghị hèn đã dìm cho rằng ông Thủ đã trốn tránh trách nhiệm trong vai trò Thủ Tướng Chính Phủ, ông đã né tránh những câu hỏi của báo chí liên quan tới vấn đề ngoại giao.. khi phát sẽ câu hỏi của báo chí về phạm vi này qua ông Tổng Lâm, chính sách ngoại giao là chính sách của nhà nước, ông Tổng Lâm chỉ là người lãnh trách nhiệm thực thi chính sách mà ông Tổng Lâm, có danh hiệu Ngoại Ngạc Ngàn, thì sự thực thì của ông nhiều khi chẳng chẳng mấy khôn ngoan vì vậy trên chiến trường miệng lưỡi quốc tế ta thua dài dài... từ Bắc Âu qua Nam Mỹ tới Đông Á. Đường như mới đây ông Ngoại Lâm đã khen ngợi lắm lắm chuyến hoa du của đại đế Nixon ông khen là đúng, vì chống đối như Đài Loan thì hơi kỳ..

Nhưng trong những lời suy diễn bậy bạ của mấy ông Nghị hèn đường như không phải vì những chuyện ngoại giao, mà qua chuyện ông Thủ nói tới cái sắc lệnh mới về việc Thủ Tướng có quyền giải nhiệm các ông Nghị Viên. Chẳng biết là ông Thủ có nói câu : « Có nhiều luật cũ còn được áp dụng không hợp với Hiến Pháp » không ? Mà mấy ông Nghị hèn bám vào câu nói đó để kìm ông Thủ là ông sẽ không ngần ngại khi ký thêm vài cái sắc lệnh vi hiến nữa. Và việc ký này càng bay bướm hơn khi ông Thủ mỗi khi ký đều có đoạn « anh trò đuiých si ông » chiếu theo điều mấy điều mấy Hiến Pháp VNCH. Cũng theo tin tức thì Nghị bèn bẹt Nguyễn thị Thu Cúc đã vào đơn kiện ông Thủ trước Tối Cao Pháp Viện nói theo danh từ của ông cựu Phó Kỳ Tối Cao Thẩm Mỹ Viện về đạo.. ký trên. Góm Nghị bèn bẹt khó quá, chắc cô nàng thêm nỗi danh làm để hy vọng trong ký tranh cử vào Hạ Viện tới, cô nàng sẽ nhờ cái chuyện kiện ông Thủ mà có thể lọt được vào hạ bộ viện ?

Các ông Nghị hèn, xin các ông hãy đừng nhìn quá lên ông quần người ta khi các ông chỉ là những thợ sửa giày, các ông hãy lo làm tròn trách vụ luật định của các ông đi, hãy lo cho đời sống dân chúng Đò Thành đi, việc chính trị là việc của người.. lớn, các ông đừng suy diễn bậy bạ, nhất là suy diễn việc làm qua một lời nói.

ĐỒNG BẠC NÓI

Theo mấy ông được gọi là kinh tế gia thì hiện nay đồng bạc Giao Chi đã được thả nổi tới mức tối đa, trước đây đồng bạc Giao Chi được cột chặt vào đồng đô la trong một cái tay quay, và đồng đô la được đặt dưới đáy hồ sâu, nhưng sức nước đã đẩy đồng đô la lên cao dần, đời khốt đáy hồ, và cái tay quay cũng bị nói lỏng ra, do đó, đồng bạc Giao Chi đã như một quả bóng bơm hơi kinh khí cứ việc tự do vọt lên mặt nước và bây giờ thì nó nổi lên bành, trong tương lai nó dám cất cánh bay vọt lên chín tầng không gian.

Đồng bạc càng nổi thì đời sống dân chúng càng hóc hác, vì giá trị đồng bạc nhẹ hơn bắc, nhẹ như quả bóng bay thì dân chúng có hy vọng xách cả giỏ tiền ra chợ mới mua được nửa ký gạo. Nước Giao Chi sẽ là giàu nhất thế giới, vì lúc đó người phu xe cũng có tiếng là một triệu phú. Dân chúng thế giới sẽ lác mắt và sẽ xin chiếu khán

nhập nội Giao Chi ở lại vài ba năm rồi xin nhập Việt tịch luôn để có thể huyền hoàng gửi thư về nước mẹ khoe ta đã thành triệu phú. Chắc chắn những người đó sẽ phải ca tụng công đức của những nhà làm kinh tế đại tài ở Giao Chi, ca tụng vì các ông có tài quá đã thả bay được đồng bạc giao chi lên trời cao.

Đồng Đô La hiện nay đang nổi dân, có lẽ nó biến thiên theo chiều thuận với đồng bạc Giao Chi, nhưng người Mỹ thấy đồng đô la nổi thì lo sốt vó, người Mỹ vốn to con, Niroc Mỹ vốn vĩ đại, nên đồng đô la phải nặng mới có giá trị, vì vậy đại đế Nixon đã phải xin xóa bỏ hạn thù 25 năm với Trung Cộng vượt biên sang Hoa lục mưu việc lớn, hy vọng Hoa lục sẽ là nơi thị trường tiêu thụ lớn nhất của Hoa Kỳ. Bởi vậy 12 triệu dân Đài Loan và cụ Tưởng sẽ phải thành vật hy sinh, 700 triệu dân Hoa Lục giá trị chắc cao hơn 12 triệu dân Đài Loan chứ. Nếu chiếm được thị trường Hoa Lục chắc chắn Mỹ quốc sẽ càng trở nên vĩ đại hơn nữa, sẽ giàu có hơn nữa.

Ở Giao Chi ta cũng có người nuôi mộng đổi đồng bạc Giao Chi nhẹ như bắc thành đồng bạc nặng như chì, người đó là ông cựu dân biểu híp py Phan huy Đức, bào huynh của ông cuộc vụ khanh Phan huy Đán, tức Phan quang Đán, nhân vật nổi danh đã có những giọt nước mắt rất đáng đồng tiền bát gạo trước tòa tọng vụ xử ông ta chống cố Tổng Thống anh minh Ngô đình Diệm. Nhưng tiếc thay dự luật đồng bạc nặng của ông Phan huy Đức vì nó quá nặng nên nó chìm ngấm trong hàng ngàn dự luật của các Nghị Sĩ Dân Biểu bị nằm mục trong kho dự luật của Hạ Viện từ nhiều năm qua.

Người đương kim Chủ Tịch ủy ban kinh tế Hạ Viện bây giờ là ông Phạm duy Tuê, cũng có người gọi là Tê, vì theo họ ông tề quá. Còn chủ tịch ủy ban kinh tế Thượng Viện là ông La thành Nghệ, người nổi danh trong vụ bán thuốc tây ra khu. Lập Pháp có hai ông Tuê, Nghệ làm kinh tế. Hành Pháp có ông Ngọc làm Kinh Tế, thăm nào nền kinh tế của ta chẳng sáng sủa như đêm không trăng sao. Phải chăng cái số của Giao Chi chưa tới hồi khá nên mới có những nhân vật đại tài như trên ra gánh vác việc nước.

CÁM ĐI LỐI NÀY

Đó là bốn chữ ghi trên tấm bảng nhỏ ở một hành lang Hạ Viện dẫn qua ủy ban Quốc Phòng, chủ tịch ủy ban này hiện là dân biểu Trần văn Đôn, cựu Trung Tướng, cựu Nghị sĩ, cựu Trưởng Khố đối lập ra gì và cũng chẳng ra gì ở Viện Cầu Mống cũ. Ông Đôn đặc cử vào chức chủ tịch ủy ban Quốc Phòng trong một liên danh tiền chế toàn gà nhà nước... trong khi ông đặc cử hạng nhất ở Quảng Ngãi vì cái thế đối lập của Ân Quang. Tại sao ông lại «phản» Ân Quang sau khi đặc cử, ông là người trung tín lắm cơ mà, ông đâu có thể là kẻ « qua sông đấm bời vào sóng ». Đường như cái chuyện bí mật đặc cử của ông ngày nay mới được khai ra, theo vài ông dân biểu đối lập thì cái chuyện ông Đôn đi với nhà nước là chuyện cực chẳng đã. Họ nói rằng tuy ông mang nhĩn hiệu Ân Quang ra tranh cử Hạ Viện ở Quảng Ngãi cũng cái bừa của Thầy Trí Quang, nhưng trong ngày tranh cử, đường như bừa đã không linh nghiệm nên tới 3 giờ chiều hay 4 giờ chiều gì đó, tức chỉ còn một hai tiếng nữa là khóa hòm phiếu, mà lúc đó ông thấy trong tay mình đũa như mồm cầu ông ước lượng mình sẽ về tận hạng tám chín là ít bởi vậy mới có một cú tề là phò từ Quảng Ngãi về phủ lớn sau khi nói chuyện cam kết..» nên lại có một cú tề là phò từ Phủ ra tới Huế hay Đà Nẵng chỉ lặn và hai sư đoàn được lệnh về Quảng Ngãi Hành Quân cứu nguy ông Chủ Tịch Mặt Trận cứu nguy dân tộc khỏi chết đuối. Người quân tử thì ăn trả nghĩa đền cho xứng đáng, dù có phải làm thân..kết cỏ ngậm vành.

Chẳng hiểu tin như vậy có đúng không, hay là người đối lập đã phịa ra để chơi ông, hoặc giả là «cửu vân» cho ông cái tiếng ăn cháo đá bát, Đẳng nào thì cũng lợi cho ông cả. Ông lên làm chủ tịch ủy ban Quốc phòng, có lẽ mẹo mớ nghề lính lâu năm nên quốc phòng là mặt, do đó con đường «hèm» chạy ngang qua cửa phòng ông đã được treo tấm bảng trên, hoặc giả ông ghét cay ghét đắng bọn nhà bio thời mồm nên ông cấm chúng nó đi qua để nó khỏi trông thấy ông mà hỏi, chúng nó hỏi nói cũng kết m. không nói cũng kỳ, nên cấm bếng luôn cho tiện việc nhà nước.

Bọn ký giả Nghị Trường Hạ Viện từ ngày trông thấy tấm bảng đó thì chẳng ai héo lánh tới, mà nói theo họ thì họ có gặp ông ngoài hành lang Hạ Viện họ cũng chẳng thèm hỏi tới, họ sẵn sàng từ lâu để xếp loại ông vào lớp người vô danh.

Hạ Viện có ông Trung Tướng cựu Trần văn Đôn làm chủ tịch UB quốc phòng. Thượng Viện có ông cựu Trung Tướng Tôn thất Đính làm chủ tịch ủy ban Quốc Phòng, mà Đôn Đính lập cặp bài trùng, do đó tên các ông gắn liền với nhau, cũng như lập trường, đường lối của hai ông đã gắn liền với nhau...ừ khuya. Tên tắt của hai ông là Đ.Đ nên cả hai ông cùng làm chủ tịch ủy ban quốc phòng mà làm Đếch Được gì cả. Ông Đôn sợ ký giả nên cấm qua cửa phòng, ông Đính thì xuân thu nhị kỳ mới tới ủy ban và ai hỏi cũng lác. Chán thấy mẹ !

Kỹ Thương Ngân Hàng

Chi-Nhánh Công Trường Diên Hồng

2 Phạm Ngũ Lão (Ga xe Lửa) Saigon

Điện thoại 96.310

NHÂN DỊP ĐẦU XUÂN NHÂM TÝ, CHI NHÁNH
CÔNG TRƯỜNG DIÊN HỒNG DÀNH CHO QUI
KHÁCH ĐẾN MỞ TRƯỞNG MỤC TIẾT KIỆM HAY
TỒN KHOẢN MỘT SỐ TẶNG PHẨM CÓ GIÁ TRỊ

CẢ NƯỚC ĐỀU THAN VỀ NẠN THAM NHƯNG nhưng tại sao tham nhũng vẫn lớn mạnh?

● Tổng Thống dọa thẳng tay với tham nhũng ● Phó TT than tham nhũng có thể làm mất nước
● Nhưng một bà Tướng cho biết được chứng kiến những màn tham nhũng rợn tóc gáy!

Câu chuyện tham nhũng ở đất nước này đã xưa như trái đất, nhưng lại là một vấn đề sinh tử, ai cũng đồng ý rằng tham nhũng có thể làm cho mất nước, nhưng trong khi đó, nạn tham nhũng vẫn lớn mạnh không ngừng.

Ngày 28-2, Tổng Thống Thiệu tuyên bố tại trung tâm huấn luyện Dục Mỹ: "Nếu trong thời chiến chúng ta đánh phải chấp nhận một số thiệt hại, thì nay đã đến lúc không còn có thể chấp nhận việc các đơn vị quân đội hỗ trợ buôn lậu ma túy, quân nhân bảo vệ Snack Bar, che chở gái điếm được nữa. Tôi sẽ thẳng tay trị tội những quân nhân hoặc đơn vị phạm tội này!"

Khi T.T. tuyên bố như trên, tức là ông đã biết rõ tình trạng có những đơn vị quân đội hỗ trợ buôn lậu ma túy, có những quân nhân bảo vệ Snack Bar, và che chở gái điếm, nhưng từ trước đến nay, ông biết mà vẫn chấp nhận, mãi đến nay ông mới dọa sẽ ra tay trừng trị. Nhưng ai cũng biết rằng, tham nhũng là một căn bệnh trầm trọng. Đã gọi là bệnh thì đáng lẽ phải chữa ngay từ khi thấy triệu chứng, mới hy vọng cứu được vì "cứu bệnh như cứu hỏa". Đàng này, Tổng Thống nói rằng đánh phải chấp nhận một số tệ trạng trong thời chiến và bây giờ mới bắt đầu ra tay trị bệnh. Người ta sợ rằng, khi con bệnh đã ăn vào lục phủ ngũ tạng, làm sao còn cứu được nữa?

Chuyện xưa kể rằng: Nước Tề có một danh y tên là Trần Hoàn, một hôm vào gặp Vua Tề Hoàn Công, thưa rằng: Chúa công có bệnh ở thịt, nên chữa ngay để sau khỏi nguy hiểm. Vua Tề bảo: Ta vẫn khỏe mạnh, có bệnh chi đâu. Năm hôm sau, Trần

Hoàn lại vào gặp Vua Tề, thưa rằng bệnh của nhà Vua đã vào tới xương rồi, nếu không chữa, sẽ nguy hiểm lắm. Nhà vua cười khinh bỉ, rằng thầy thuốc chỉ khéo bày vẽ, ta làm gì có bệnh mà đòi chữa. Năm hôm nữa, Hoàn lại vào, thưa với Vua Tề. Bệnh Chúa Công đã vào máu rồi, nếu không chữa ngay hôm nay, thì không kịp nữa. Vua Tề vẫn không tin, Hoàn đành trở ra. Rồi năm hôm sau nữa, Hoàn vừa vào nhìn thấy vua Tề liền lui ra ngay không nói gì cả. Vua cho người đuổi theo mới lại hỏi lý do. Hoàn thưa: Bệnh của chúa Công trước đây còn nhẹ, có thể chữa được nhưng hôm nay đã nhập vào gan và lá lách, hết thuốc chữa rồi. Mấy hôm sau, quả nhiên Vua Tề lâm bệnh mà chết. Bây giờ, liệu Tổng Thống có còn đủ thì giờ để chữa bệnh tham nhũng nữa không?

Trong một bức thư gửi cho Phó Tổng Thống Hương đăng trên báo Diều Hâu vào cuối tuần qua phụ nhân của Trung Tướng Trần Văn Trung viết: "Trong những buổi mạn đàm với các bạn hữu, chúng tôi được nghe biết nhiều trường hợp tham nhũng thật là trắng trợn bản thủ kinh khủng đến rợn tóc gáy những dịch vụ buôn lậu lớn, những vụ thò phi không lẽ công quỹ tài sản những vụ đặt người biết chạy chốt vào những chiếc ghế béo bở mà mọi người đều biết rõ như một cộng một là hai là những loại ghế gi, hành chánh cũng như quân sự, từ ba bốn mươi triệu đến năm sáu mươi triệu đồng một cái ghế như vậy thưa PTT chẳng trách nào quốc gia suy sụp. Đưa cho xếp năm sáu mươi triệu đồng để được hưởng một cái ghế, thì ít nhất người ngồi trên đó cũng phải có mà thu vào cho được một số bạc đáng kể chứ để rui ro có bề gì hay có bay khỏi chức vụ thì cũng còn có đôi chút tiền bạc gửi ra ngoại quốc mua nhà cửa hầu vinh thân phì gia cho mình nếu có phải bỏ nước mà đi một ngày nào!"

Tất cả những điều bà Tướng kể ra như trên, chắc là có thật. Vì bà Tướng chẳng những không có lợi mà còn rất có hại, nếu tự nhiên bịa ra những chuyện động trời như vậy. Những chuyện tham nhũng, buôn lậu và thò phi không lẽ mà bà Tướng biết được chắc cũng trong hàng ngũ Tướng lĩnh, chứ chẳng ai xa lạ. Cách đây hơn hai

năm, có một ông Tướng đầu tiên, và cũng là ở. Tướng duy nhất đã bị Giám sát Viện áp dụng biện pháp qui chế tài về tội có liên quan đến việc buôn lậu quế, nhưng Tổng Thống đã bắt chấp luật lệ, chẳng những không làm theo quyết định trừng phạt của Giám sát Viện mà còn tặng huy chương và thăng cấp cho ông Tướng, phải chăng TT đã làm như vậy vì coi như một sự "đánh phải chấp nhận trong thời chiến!" Và phải chăng cũng vì TT đành chấp nhận như vậy, nên mấy năm sau bà Tướng mới có dịp chứng kiến những vụ tham nhũng khổng lồ, bản thủ đến rợn tóc gáy?

Trên báo Xây Dựng ngày 7-3-72, ông Thiên Hồ viết rằng: «một ông cao cấp ngành an ninh kể cho hay, vào một đêm chơi xuân ăn mừng Tết con Chuột, bốn ông nọ đã xài một đêm hết 600 ngàn đồng. Điều đáng nói là 4 ông lớn này không phải là loại gian thương chuyên nghề đầu cơ tích trữ mua rẻ bán đắt, cũng không phải dân chuyên nghề áp phie. Mấy ông đều là người nhà nước, làm việc và ăn lương nhà nước. Cũng không phải loại dân nhà nước cỡ một cảnh sát viên đạo nào Thiên Hồ đã tố, ba năm trước còn chui rúc trong một căn nhà thuê ở đường Trương Minh

Giảng, ba năm sau đã có ba căn nhà lầu, sau đó, Nha Tổng GĐCSQG cho điều tra thì được phúc trình rằng gia tài ông Cảnh sát viên lúc đó đã lên tới 60 triệu đồng».

Ông Thiên Hồ là một Link Mục, chắc ông không nói dối. Chính vì thế, mà tiết lộ kể trên, cũng như tiết lộ của bà Tướng rất đáng suy nghĩ.

Căn bệnh tham nhũng của Vua Tề đã vào tới dạ dày và lá lách chưa? Liệu còn chữa được không, hay có tài như Trần Hoàn đời Đông Châu, cũng đành phải lác đầu ra đi?

● GÁI SÌ

Ngồi rù gái háng dài tăn tăn
(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

GIA PHẢ

Từ ít lâu nay, dư luận thường nhắc tới mấy nhân vật có liên hệ họ hàng với Tổng Thống Thiệu, nhưng họ hàng chú thích về sự liên hệ này một cách hết sức lơ mơ, chẳng hạn như nói rằng các ông Hoàng Đức Ninh và Hoàng Đức Nhã là cháu của TT Thiệu, các ông Ngô khắc Tinh và Ngô Xuân Tích là cậu của TT v.v... Rồi mọi người cứ theo đó mà phụ đề, chẳng hiểu trúng được bao nhiêu phần trăm. Hôm qua, Thọ Gái may mắn đọc được trên báo Tia Sáng bài của đồng nghiệp Thọ Chèo, đã có công nhờ một người ở "Vương địa" Ninh Thuận cho biết rõ sự liên hệ họ hàng giữa TT Thiệu và một số quý vị thời danh khác. Chắc hẳn sự "khám phá" này có thể trúng trên 94,36070, nên Thọ Gái xin trình bày lại sau đây, để bà con khỏi lầm lẫn, và nếu cần, thì cũng có thể nhân đó mà biết đường tiến thân.

Cách đây ba đời, có hai chị em gái một nhà kia, người chị lấy chồng họ Nguyễn, em lấy họ Ngô. Trong số các con của bà chị làm dâu nhà họ Nguyễn có một người là Nguyễn Văn Trung. Trong số các con của cụ Nguyễn Văn Trung, có các ông Nguyễn Văn Hiếu, Nguyễn Văn Kiều, và Nguyễn Văn Thiệu. Hai ông anh hiện nay đều làm Đại sứ, và ông em là đương kim Tổng Thống, đặc cử với tỉ lệ 94,367. Người em gái lấy chồng họ Ngô tức là em ruột bà nội của Tổng Thống có ba người con, một người con trai là thân phụ của Tổng Trưởng Ngô khắc Tinh, một người con trai khác là cụ Ngô xuân Tích, thân phụ của ông Ngô xuân Thọ, và một

người con gái là cụ bà Ngô thị Huyết, thân mẫu của các ông Hoàng Đức Ninh và Hoàng Đức Nhã.

Như vậy, thân phụ của TT Thiệu, và thân phụ của ông Ngô khắc Tinh, với thân phụ của ông Ngô xuân Thọ (chủ tịch Giám sát Viện Ngô xuân Tích), cùng thân mẫu của các ông Hoàng Đức Ninh và Hoàng Đức Nhã ngang vai với nhau. Đồng thời, các ông Ngô khắc Tinh, Ngô xuân Thọ, Hoàng Đức Ninh và Hoàng Đức Nhã thuộc hàng em của TT Thiệu, chứ không có ai là cậu, ai là cháu.

Sau khi được biết đại cương về gia phả kể trên, người ta thấy:

1) Họ hàng của TT Thiệu có nhiều người hiền đạt hơn họ hàng của cố TT Diệm. Theo nhận xét của đồng nghiệp Thọ Chèo, thì: "Tổng Thống VNCH Nguyễn Văn Thiệu có phúc lớn quá. Hai ông anh ruột làm hai ông Đại Sứ, Ông Chủ làm chủ tịch Giám sát Viện ông em là Tổng Trưởng Giáo Dục, Ông em nữa làm Đại Tá Tư Lệnh Phó Sư Đoàn 21 (nguyên là Tỉnh Trưởng Bạc Liêu, một ông mà hồng căn nói ra độc giả cũng quá rõ thành tích rồi) ông em nữa làm Bí Thư Tổng Thống tuổi trẻ mà tài cao với với..." (Nguyễn Văn nhận xét của Thọ Chèo).

2) Các ông Ngô xuân Thọ và Hoàng Đức Ninh là anh em con cô con cậu nhưng trong thời gian vừa qua, ông Ngô xuân Thọ đã làm đủ cách để chống ông Hoàng Đức Ninh về tội tham nhũng. Giống như công tử Thọ chống công tử Sóc thời Đông Châu liệt quốc.

Trung tâm Văn Hóa

luyện thi

187 Gia Long Saigon

ĐT 92.329

3-3 Khai giảng sáng, chiều, tối.

1) Luyện thi Tú Tài 1 ABC, 2 ABC.

2) Luyện thi Toán lý hóa Tú Tài 1 ABC, 2 ABC,

3) Toán lý hóa 9, 10.

3) Có lớp dành riêng cho chương trình Pháp Hoa

thi Tú Tài 1 CD, 2 CD.

ĐẶC ĐIỂM. Kỹ luật nghiêm minh, ban giáo sư tiến sỹ, cử nhân danh tiếng chọn lọc kỹ lưỡng, sĩ số giới hạn, nơi lý tưởng cho học sinh hiếu học.

Cả kẻ dè nông

LÒNG MẸ

Một chiến dịch, mới được phát động những ngày gần đây ồn ào ở một mức vừa phải. Đó là chiến dịch lòng mẹ.

Vào những buổi tối, ngồi nghe Tivi lâu lâu mới thấy một tấm bảng quảng cáo cho Lòng mẹ, kèm theo tiếng hát Thái Thanh hát bản nhạc Lòng Mẹ. Lòng mẹ thương con như biển Thái Bình. Thời gian, xảy ra không, của ba phút, nên cũng chẳng làm phiền tới ai.

Thật ra chiến dịch lòng mẹ chỉ là một chiếc dịch chiêu hồi.

Từ trước tới nay Nhà Nước khả kính của chúng ta đã phát động nhiều chiến dịch chiêu hồi. Lần này không phải lần đầu. Mỗi tuần lễ trên Tivi có cả một chương trình chiêu hồi, mở đầu bằng bài hát tung cánh chim tim về tổ ấm và có một đàn chim bay đi về. Chắc là có sự làm lớn về sự ráp nối phim ảnh để làm phần mở đầu, nên đàn chim bay đi thì hơi đông mà bay về chỉ lác đác có vài con. Cũng chẳng ai để ý làm gì vì cứ thấy chim là khoái rồi.

Chiến dịch Lòng mẹ lần này, có một điều chấp nhận được, là không khổ mắt, khổ tai thiên hạ bằng những câu thơ lục bát ngang phè Nhưng không phải vì thế mà tránh được sự buồn lòng nhất là từ khi Nhà Nước loan tin phong chức Tham Nghị tương đương với hàng Giám Đốc, cho một nhà văn hồi chánh, mang tên Xuân Vũ.

Viết tới đây, tôi lại nhớ tới câu chuyện về Trương Lương thời Hán, vốn được coi như tổ sư của chính sách chiêu Hồi. Nơi mặt trận Cai Hạ, ông đã dùng cây sáo của mình làm khí giới, thổi lên một khúc hoài hương.

Lính Sở, nghe tiếng sáo Trương Lương buồn da diết, não ruột, bèn bỏ cả khí giới chạy về phía Hán quân. Cả tám ngàn con em đệ tử đất Bái, vốn được coi là trung thành với Sở Bá Vương Hạng Võ, cũng bỏ cả vợ chồng lãnh tụ với ngựa Ô chuy chạy về hồi chánh. Thật là một kết quả to lớn của chiêu hồi.

Người đời sau, đọc tới đoạn này, thường nghĩ tới một thắc mắc to to bở. Khúc nhạc mà Trương Lương phổ vào tiếng sáo, được gọi là khúc hát nhớ nhà, để làm tiêu tan tinh thần lính Sở. Nhưng lính Sở có nhà, để thường lính Hán không có nhà? ... Muốn làm tiêu tan tinh thần lính Sở bằng khúc hát nhớ nhà, thì há không sợ làm tiêu tan tinh thần lính Hán? ... Vì vậy, những kẻ hậu bối bèn lấy làm nghi ngờ khúc hát ấy, và có kẻ cho rằng, khúc hát ấy là khúc Sở ca. Trương Lương đã dạy cho quân lính hát khúc Sở ca rồi cho đồng ca lên, khi vây quân lính Sở nơi trận Cai Hạ. Lính Sở cho rằng, phía bên kia có đồng bằng hữu, các bằng hữu của mình đã bỏ hàng ngũ về bên kia hết rồi, nên mới có nhiều người hát khúc Sở ca. Ai cũng đinh ninh rằng, ở đây chỉ còn lại có mình ta. Vậy thì tốt hơn hết là ta cũng nên chạy theo bạn. Hàng ngũ tan rã là vì thế.

Nhưng còn tiếng sáo Trương Lương mà mọi người truyền tụng để cho tới bây giờ vẫn còn huyền thoại về Tiếng dịch sông Ô? Điều này vẫn chưa giải thích nổi.

Trong chính sách chiêu hồi của Nhà Nước chúng ta, nhiều khi cũng có những lầm lẫn. Như lời kêu gọi về với quê hương về với gia đình vợ con mong chờ ngày giỗ ngày tết không có anh, được treo được dán lên đầy đường

đầy phố. Và tai hại hơn nữa, nhiều khi được phổ biến ngay ở trong một trại lính. Không hiểu lũ Cộng Sản nhớ quê hương, nhớ gia đình, nhớ vợ con hay không, nhưng linh của chúng ta liền xảy ra sự nhớ nhung là cái chắc.

Trở lại vụ ông nhà văn Xuân Vũ. Một bạn đồng nghiệp ở đây, đã đăng một bài phỏng vấn dài tới hai kỳ, viết về ông nhạc sĩ Phan Thế và ông nhà văn Xuân Vũ. Thật ra thì tác phẩm của hai ông, chưa bao giờ tôi có được cái hân hạnh thưởng lãm. Đó cũng là điều mà tôi ân hận. Nếu được đọc văn của ông, nghe nhạc của ông, tìm ra được một chút tài hoa và nghệ thuật sáng tác, biết đâu tôi lại không nảy sinh ra một sự kính phục, để coi sự ưu đãi hai ông là sự tất nhiên.

Nhưng bây giờ, thấy hai ông, chỉ là hai hồi chánh viên, dù các ông là văn sĩ, nhạc sĩ. Mà nhạc sĩ hay văn sĩ thì có gì mà đáng hành diện?... Theo như sinh hoạt văn học nghệ thuật ở đây, thì một kẻ nhận là văn sĩ, có nghĩa là mang sự đỏi rách ra khoe. Kẻ viết văn, hiện nay, không còn hành diện với công việc của mình, nhiều người gọi công việc viết lách của mình bằng danh từ "đi khách", để tự xếp ngang hàng với một con đi.

Nghề viết văn thường không đủ sống nên kẻ cầm bút phải đi viết báo. Khi thành kẻ viết báo, nếu ngồi bút yếu xiu thì mang tiếng là nâng bị. Báo bán ẽ, chủ báo sẽ thân ái làm một phát chia tay vì sự cộng tác của bạn không còn cần thiết nữa. Còn nếu viết lách hung hăng, mạnh bạo, gây án oán giang hồ với Nhà Nước, thì cái mũ Cộng Sản đã được cất sẵn trong kho, sẵn sàng được mang ra chụp lên đầu thẳng viết văn, viết báo. Vụ án Tô Nguyệt Đình tuy chưa được mang ra xử, nhưng đã làm cho nhiều kẻ cầm bút xử này teo cha nó cả "bu đi". Trong lúc đó hai ông hồi chánh, khoe rằng mình có cả hai chục năm tuổi đảng, thì lại được ưu đãi, mới làm những chức lớn. Cứ nghĩ vậy cũng đủ thấy buồn.

Vấn biết rằng Nhà nước chúng ta dùng phương cách "đi độc trị độc", dùng hồi chánh chiêu hồi cán binh cộng sản, nhưng thiết tưởng, chẳng nên công bố một cách ồn ào như thế. Độc tin nhà văn hồi chánh Xuân Vũ, được bổ nhiệm một cách ngang hàng Giám Đốc, cũng có một tí lợi, là những anh Cộng Sản thêm làm Giám Đốc sẽ ào ào về hồi chánh nhưng lại làm cho bao nhiêu người ở đây chán nản.

Chúng tôi có cảm tưởng như Nhà Nước muốn thi đua với Cộng Sản. Theo bài phỏng vấn của bạn đồng nghiệp, thì nhà văn Xuân Vũ nói rằng, dưới chế độ Cộng Sản, nhà văn được ưu đãi nhiều lắm. Lương lậu còn hơn cả Kỹ sư, Bác sĩ. Ông nhà văn nào được phong chức nhân sĩ, lại còn có cả hai hậu cận. Nhà Nước của chúng ta nhất định là không chịu thua Cộng sản. Thấy ông nhà văn Xuân Vũ nói như vậy, dĩ nhiên phải ưu đãi hơn, nên mới phong cho ông ta làm giám Đốc. Phải biết rằng hiện nay, có nhiều ông Bác sĩ Kỹ sư, chỉ làm tới những chức Chánh sự vụ, Chủ sự hoặc Trưởng Ty, bằng sao được Giám Đốc. Như Thế là ông nhà văn Xuân Vũ đã hơn cả Bác sĩ, Kỹ sư rồi nhé... Chắc chắn sẽ không có một điều gì khiêu nại.

Sợ rằng ông nhà văn Xuân Vũ sẽ lạc quan quá đáng chăng, nên tôi cũng viết lên vài giòng nhắc nhở. Ông khoe rằng ông là bạn thân của Sơn Nam. Vậy thì một ngày đẹp trời nào đó, xin ông hãy gặp Sơn Nam nhìn vốc dằm hom hem của Sơn Nam, viết lách tới cả hai chục năm nay mà vẫn không mua được chiếc xe, để hàng ngày

cứ phải đi bộ, thì gan cùng với cái nắng Saigon.

Nếu ông ngồi nói chuyện với Sơn Nam một cách thân tình, sẽ được nghe Sơn Nam nói về sự thèm ăn cơm tây. Sơn Nam chỉ thèm vài ngày được ăn một bữa cơm tây mà không được. Đây là Sơn Nam, hiện nay còn là một tác giả ăn khách, còn được các chủ báo mời mọc, còn có đất mà dựng võ. Những người khác, lều bều thất nghiệp, thì tình trạng thế thảm hơn nhiều. Nghề viết văn vốn bạc bèo như nghề làm đi. Còn ăn khura còn nhan sắc thì kẻ đón người đưa. Lúc hết khura về già thì bị đời quên lãng ngay. Nhưng có một điều mà chúng tôi lấy làm hành diện là dù cho nghèo đói đến thế nào chẳng nữa một người viết văn chân chính cũng không thích làm việc cho Nhà Nước.

Người viết văn không thể làm lớn. Khi một nhà văn làm lớn thì nhà văn ấy coi như đã chết. Chỉ còn lại trên thế gian này, ông lớn cùng mang tên đó mà thôi.

Văn chương giám đốc là một thứ văn chương nặng mùi. Không tin, xin mời nhà văn Xuân Vũ cứ đọc những tác phẩm giám đốc như "Từ Thức hay là cứ tìm đường" của Đoàn Thêm "Cái bong bóng lợn" của Phan văn Tạo. Vậy xin có một điều thỉnh cầu với nhà văn Xuân Vũ là bây giờ ông đã làm lớn rồi, làm Giám Đốc rồi, xin ông đừng viết văn nữa, thì may cho văn giới lắm, may cho thiên hạ lắm.

Từ trước tới nay, những ông hồi chánh viên làm lớn, không phải chỉ có một ông nhà văn Xuân Vũ. Trước Xuân Vũ, có Phạm Thành Tài. Trước Phạm Thành Tài, còn có vài ông nữa, và hình như người làm lớn nhất và thâm niên nhất, vẫn là ông Huỳnh Cự. Trên mục này, đã có lần tôi hỏi thăm tới ông Huỳnh Cự. Rồi sau này, nghe đâu còn xảy ra vụ chiếm nhà, chiếm đất và ông lớn hồi chánh này là đạo diễn kiêm tài tử chính. Thăng bạn Thiết Tố của tôi cũng bị ông mượn nhẹ một cái máy ghi âm. Ôi, cây quít trồng ở đất Hoài Nam thì ngọt mà mang sang trồng đất Hoài Bắc thì chua. Ông Huỳnh Cự Cộng sản không biết có nhiều tính xấu như ông Huỳnh Cự hồi chánh?... Tôi chắc rằng không, cũng như Ân Từ ngày xưa đã bào chữa cho cây quít, chỉ vì phong thổ đã gây ra như thế. Không thể trách được ai.

Ông Huỳnh Cự là dân võ biền. Ông Xuân Vũ là một nhà văn. Rất mong ông nhà văn khá hơn ông võ biền. Nhưng chuyện tương lai, ai mà biết chắc được. Nếu ông đừng nhận là nhà văn, thì chúng tôi cũng chẳng để ý tới ông, viết về ông làm gì. Cũng chỉ vì ông tự nhận là nhà văn, lại nhận là bạn của Sơn Nam, nên chúng tôi mới đặc biệt chiều chuộng ông.

Chiến dịch Lòng mẹ, chiêu hồi được ông nhà văn, ông nhạc sĩ để mời về làm Giám Đốc, như vậy cũng là một thành công lớn. Không hiểu rằng sự thành công ấy có ngừng ở nơi đây, hay là cứ tiến mãi?... Ngừng lại, tức là thoái bộ, bởi vậy không có quyền ngừng. Lòng mẹ cứ còn thế mãi. Hôm nay, ta mới được ông hồi chánh về làm Giám Đốc. Ngày mai, ta mới được ông hồi chánh về làm Tổng Trưởng. Cứ thế mà tiến lên. Bao giờ ta có được ông hồi chánh làm chức đứng đầu cả nước, là coi như "đại công cáo thành".

Lúc đó, may ra cuộc đời mấy thăng nhà văn, nhà báo bây giờ mới khá được, vì đã có sự thay bạc đổi ngôi. Vì lúc đó, húng ta lại thành một nhà văn, nhà báo hồi chánh, và không chừng sẽ lại được mời làm Giám Đốc... **ĐỀ HỨC CÀN**

biết
ma?

NÓI THẮNG VỚI QUAN THÁI THỦ PÔN-VEN

Cách đây hơn 1 tháng, nhân dịp đến viếng đám tang của thân mẫu đại tá Lê Trí Tín, tỉnh trưởng Quảng Nam, nhà báo đã được nghe lời tâm sự của Tướng Lê ngọc Triền, vì Ông Tướng này, cũng là người thân trong họ, của gia đình Lê Trí Tín. Tướng Triền đã biết trước số phận của Ông. Và lý do: là những điều tên quân sư quạ lông... là, đang cải chính.

Cần biết qua về Tướng Triền, sạch, quân tử Tâu, giống hệt Mác của Tướng Phan Trọng Chính. Làm lớn, mà ngất ngư, không muốn gần gũi bà con. Sống thanh bạch, gần như căn cỗi—nghĩa là, cóc có ai được nhờ vả gì Ông Tướng họ Lê này.

Bây giờ lại cần biết qua về Ông quân sư lông lá, được mô tả là nặng ký nhất so với hàng cóc vằn Mèo tại Giao chỉ quốc. hôm nay. Đó là ông Giôn Pôn Ven (John Paul Vaan) cố vấn tư lệnh vùng 2, tức vị quân sư rất chịu Tướng Ngô Dzu.

Người hiểu chuyện nói rằng: thừa nay, cố vấn cho 1 tướng tư lệnh quân đoàn, thường phải là 1 cấp Tướng Mèo. Riêng trường hợp ông quân sư Pôn Ven, lại nằm ở ngoài thông lệ đó! Vì ông là dân sư. Nhưng cái lối dân sư của ông rất khác đời. Người ta bảo ông Pôn Ven là Tay Tô Sja.

Vì, chỉ có cái giống họ nàng nhà Sja mới đủ uy lực để nói 1 tiếng, là Tướng ta ngồi yên vị, và hát hơi 1 phát là Tướng ta «a la bay».

Lẽ ra vụ Tướng Triền mất chức T. Lệnh SĐ. 22 BB về nghỉ dưỡng bệnh, kẻ như hạ màn. Bởi chính đương sự đã đánh hơi thấy, từ lâu rồi, và ông cũng đã sẵn sàng chờ đợi ngày về nhà nằm an-dưỡng. Thế nhưng, cái nhà anh quân sư dân sư này, kỳ lạ, lại chồmchồm gọi các báo, bài cải chính lòng thông, do đó, kẻ biết rõ ảnh, bực cả cửa... mình phải nói toạc ra, cho cả nước hay. Trước hết, cái nhà anh này, là rất khoái có lời mình trên mặt báo, vì thời Ngô Tướng quân bị tố khổ, anh vốn yêu mến và «chịu gu» của ương họ Ngô, nên anh cũng đăng nhật trình, đính chính tùm lum dùm cho ông bạn đồng minh An Nam.

Nay xét lại, bản cải chính của Pôn Ven người có lương tri đọc rồi thấy tức anh ách, vì đúng là giọng lưỡi của quan Thái Thủ thừa xa xưa.

Này nhé, cố vấn phán rằng: «Tướng Triền thuyên chuyển không phải tại ta đâu? mà theo ta biết thì lão Triền, ngồi ghế tư lệnh 30 tháng rồi quá với thời hạn thường lệ.»

Ồ này, chú Pôn Ven chó có mê ngủ, quân lực của Con Rồng cháu Tiên chúng tớ đâu có phải là quân viễn chinh giống Mèo, phục vụ trong thời hạn 1 năm. Ở nước này có thiếu gì tư lệnh sư đoàn ngồi trên sư dân sư này, kỳ lạ, lại chồmchồm gọi các báo, bài cải chính lòng thông, do đó, kẻ biết rõ ảnh, bực cả cửa... mình phải nói toạc ra, cho cả nước hay. Trước hết, cái nhà anh này, là rất khoái có lời mình trên mặt báo, vì thời Ngô Tướng quân bị tố khổ, anh vốn yêu mến và «chịu gu» của ương họ Ngô, nên anh cũng đăng nhật trình, đính chính tùm lum dùm cho ông bạn đồng minh An Nam ta!

Thế rồi, ở đoạn kế tiếp, chú lại giờ trò vuốt ve bốc nhằng rằng: «Thời kỳ chỉ huy Tướng Triền cải tiến rất nhiều cho sư đoàn 22» Chú lên giọng sư tố cứ như bác thầy cho điểm học trò. Thời nĩa đi ông bạn Pôn Ven!

Sự thực, 1 Tướng Chính bị đá bay vì làm hích chống Mèo, bèn mất luôn chức tư lệnh SĐ. 25 rồi Tướng Hiếu cũng đi đong ra tít vùng hỏa tuyến vì dám chửi cố vấn Mèo nay thêm 1 Tướng Triền đầu có là bao—Cố vấn cả tam vị tướng quân được mô tả là đi đứt, vì Mèo, đều là loại Tướng cương trực, sạch và có khí phách, biết trong nòi sao đeo trên cổ, sư ra đi của ba ông Tướng nói trên, đáng cho quý vị đang đeo sao... suy ngẫm!

Theo sự nhìn xét của tụi Con Ong, thì Tướng Triền biết nhiều điều lắm đó! Tại sao ông không nói vung tàn tàn ra cho toàn dân mở mắt để thấy rõ lòng lang dạ thú của tụi nó ghê gớm đến đâu?

Ông nào bị đá, cũng cay như cần phải ớt rút cục ông nào cũng cần rắng chịu trận, để chịu được ngắm ngắm, và cảm thù trong âm thầm như thế, thì chán quá xài Nổi trời hạt sen một lần cho tất cả.

Ở xứ ta, trót đại làm phật lòng cố vấn mà phải «cơ-lu», dù khỏe như voi, cũng được mời đi nằm điều trị, nước này, với các chuyện như thế, đã quá quen rồi!

Tụi nó, vốn giống máu thống trị theo kiểu tân đế quốc, nên... với những ai đã có dịp làm d rớt, tướng Mèo, thì người thấp, chịu nhục nhằn theo giá thấp, kẻ càng cao, càng thấy tụi hổ theo gì cao. Chỉ có thằng Việt Nam nào, mất bớ nó hết cả lương tri, mới có thể không chửi cha cả lũ tụi Mèo khốn kiếp, không tình không nghĩa, chỉ có con số và năng xuất!

Ấy thế mà vẫn khối thẳng người cao, quyền thế đâm đầu vào tự nguyện làm con thiêu thân, để phục vụ Mèo. Ôi nhục vong quốc, đến bao giờ họ mới tỉnh ngộ?

QUẠT MỒ

NHỮNG THẮNG AN NAM VONG QUỐC NÔ

Nếu như ngày xưa, người Việt Nam từng chịu mang tiếng nhục vì loại vua bán nước Lê Chiêu Thống đã công răn cần gà nhà thì ngày nay... đất nước này cũng đang xấu hổ vì sự sanh sôi nảy nở của ngàn vạn những tên An Nam hèn hạ có giọng máu nói trên! Khấp đó đây tinh thần vong quốc nô có đây rầy nhục nhân, túi hồ xiết bao?

Hãy thử ngó qua, các cơ sở do Huế Kỳ Lâm chủ nhân Ông. Nhất là, trong giai đoạn lui binh, quân lực Mèo, khắp nơi, đều có vụ bắt người. Từ thăm trạng đó, để ra bọn vong quốc nô, nịnh bợ ngoại nhân, để cầu lợi cho riêng mình.

Có điều, cứ trong mỗi vụ đấu tranh, thì mĩa mai thay, chính bọn được mô tả là trí thức, lại giờ

trò đầu hàng và đóng vai chỉ điểm tích cực nhanh chóng hơn ai hết. Thay vì, chính các anh em công nhân ít học, thì lại tỏ ra có tinh thần bền bỉ và quyết tâm, khiến cho bọn ngoại nhân ngoại cổ phải kiêng nê.

Bọn mang danh trí thức trên thực tế chỉ là mấy thằng biết chạy theo thời nói thông thạo tiếng Mèo, do đó chúng được nhận lãnh các chức vụ gần gũi xếp Mèo. Lẽ ra bọn này phải vì danh dự trí thức, danh dự người Việt để chứng tỏ cho tụi Mèo khốn kiếp biết rõ thế nào là tinh thần của con Rồng cháu Tiên... thế nào là truyền thống của con cháu Quang Trung Nguyễn Huệ?

Trái lại, bọn ưa hèn vì bả lợi danh, đã bán rẻ linh hồn cho đô la và bảm dít Mèo không biết ngưng ngưng. Trong số đó có những cơ sở, do Mèo làm xếp, mà công việc lại thuộc phạm vi văn nghệ. Nghĩa là, cũng gọi là tòa báo, cũng có chủ nhiệm, chủ bút, v.v, Dù, mọi đề-tài đều khai thác theo lệnh Ông Chủ Chỉ đó là, song, những người phục vụ tại đây, đều mang nặng tinh thần tự trọng của giới cầm bút Giao Chỉ quốc.

Thế nhưng, ở đâu cũng bị lọt vào 1 thứ vong quốc nô do dây rết tiền và... tại cơ sở nói trên đã

có một tên xếp An nam, được toàn thể anh chị em tòa báo coi như tên hủi, cả về phần hồn lẫn phần xác. Gã là loại người cận bã của xã hội. Chuyên nổi danh về nghề ăn lương, chơi quít. Nịnh Mèo, để anh em cùng máu đỏ da vàng. Vay chằng, nợ số. Lọt của đồng chúng từ trần bực, đến điều thuốc lá... Thận chí, có 1 nữ nhân viên ở cấp khiêm nhường đã phải chỉ vào mặt gã mĩ sĩ và rằng: «Mĩ là thằng vô loại. Ta muốn tụi quần ra đập vào đầu mĩ...»

Người ta không thể tưởng tượng nổi, ở nước ta, lại có 1 tên ghê lờ đề tiện đến như gã họ Trần tên Buróm, làm xếp cho 1 cơ quan bảo vệ trực thuộc: quân lực Mèo tại VN.

Rồi đây, khi Mèo không còn nữa trên mảnh đất này, thì loại hủi cùn, hủi cụt như tụi xếp An Nam làm cho chủ Mèo, ý thức bóc lột đồng chúng chắc chắn sẽ phải mang vài chục tên ra Pháp trường tưng xẻo!

Xin lấy vong hồn Lê Chiêu Thống, ông đã chết trong tù nhục ở đất Tàu, nếu ông có linh thiêng hãy phù hộ cho những thẳng Việt Nam, trót có máu của ông trong huyết quản hãy mau mau về âm ty gặp đề châu ông, cho đỡ bần cả non sông nước Việt.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- QUÝ VỊ HẰNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐÒ TỎ QUỐC
- QUÝ VỊ HẰNG QUAN TÂM TỚI TƯƠNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
- QUÝ VỊ HẰNG MONG MỜI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN:

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Để mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn,
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

Mọi chi tiết, xin liên lạc với:
NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP
Số 7 kếp Bến Chương Dương, Saigon
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

PHÚ ĐỀ GIAO CHỈ

BA HỌ CÙNG PHÁT

Hồi Cựu Trường còn làm xếp song ở Hoa Lục, các chú Ba vẫn thường khoe là xứ họ có tứ đại gia tộc : Trương, Tống, Khổng, Trần.

Đại diện họ Trương là cựu Trường Giới Thạch, họ Tống là hai bà Tống Khánh Linh (phu nhân cố lãnh tụ Tôn Dật Tiên) Tống Mỹ Linh (phu nhân cựu Trường) và ông Tống tử Văn, họ Khổng là cựu Trường Trương Hy, họ Trần là cựu Trường Trần Thành.

Tất cả các nhân vật trên chia nhau nắm các địa vị then chốt, và đều là những người vừa giàu vừa mạnh như nước Tàu, mãi cho đến khi lưu vong sang Đài Loan mới thôi.

Ngày nay ở xứ Giao chỉ ta có ba họ Nguyễn, Ngô, Hoàng tuy ba nhưng là một vì chung một Cựu tồ, và cũng đang được coi như ba họ mạnh nhất nước, y như tứ Đại Gia Tộc bên Tàu thuở xưa.

Cứ theo như gia phả của ba họ ghi lại, thì cựu tồ sanh được 2 bà con gái, một bà lấy chồng họ Nguyễn, để ra cựu thân sinh của các nhân vật Nguyễn Văn Kiêu, Ng. Văn Thiệu (đương kim Tổng Thống) Ng. Văn Hiếu, còn 1 bà lấy chồng họ Ngô để ra ba người : một là cựu thân sinh của ông Ngô Khắc Tinh, hai là bà cựu thân sinh của các ông Hoàng đức Ninh, Hoàng đức Nhã, và ba là cựu Ngô Xuân Tích (Chủ tịch Giám sát Viện) thân sinh của người hùng Ngô Xuân Thọ.

Thành thử các nhân vật mạnh nhất nước ta đều là bà con giầy mớ rế má với nhau. Đó phải chăng bí quyết của sự đồng tâm nhất trí trong việc trị quốc bình thiên hạ ?

KINH TẾ SUY LUẬN BIỆN CHỨNG PHÁP

Tuần rồi ông Tổng kinh phong lại vừa tổ chức một cuộc họp báo ngay tại buya rồ để thanh minh trước dư luận quốc dân đồng hồ về lý do tại sao ông phải cho tăng giá đường. Theo lời giải thích xác đáng của Tổng kinh, vì hiện nay giá đường trên thị trường quốc tế đã tăng lên gấp đôi, nên Anamta không có lý do gì cứ giữ nguyên giá đường như cũ rồi ngoại quốc nó chửi cho là gian thương cạnh tranh bất chính sao? Tiếp theo ông Tổng kinh còn rung chuông báo động cho cả nước hay rằng vì giá đường tăng, nên rồi đây giá nước ngọt cũng bắt buộc phải bỏ lên 4 tính cho phù hợp thời trang. Và chỉ có thế thôi!

Mặc dầu ông Tổng kinh đã cần thận rảo đón, chỉ có thể thôi" để trấn an thần kinh mọi người, nhưng toàn thể quần dân Giao chỉ đã giật mình suýt khóc thét sau tin cuộc họp báo vừa kể được chạy trên nhật trình.

Vì kinh nghiệm xương máu bấy lâu đã giúp dân Giao Chỉ sáng mắt ra nhiều lắm. Bằng áp dụng «suy luận biện chứng pháp» nên ngay từ bây giờ họ đã biết rằng cóc thể nào «chỉ có thể thôi» được, mà phải là «sẽ còn dài dài» do hậu quả phứa tăng giá đường sắp gây nên. Không tin cứ đợi chút coi.

ĐÓNG CỬA BẢO NHAU

Cựu chủ tịch ám sát trong dịp đến dự buổi tiếp khứa của quan thống đốc cơ sở tiền bạc nhà nước vừa tổ chức hồi tuần qua, đã hùng dũng cải chánh rằng không hề có sự xâm lấn quyền uy giữa viện ám sát và cựu Phó long gân trong việc diệt trừ tệ đoan tham nhũng.

Bởi vì theo nhận định của cựu chủ tịch ám sát, cựu Phó long gân mặc dầu đã được bề trên ủy thác việc trừ tham diệt những thật, nhưng đó chỉ là nhiệm vụ riêng của phe hành pháp, cóc dính dấp gì đến nhiệm vụ thiêng liêng của một cơ quan hiến định, có tánh cách gỗ ghe và hoàn toàn tự lập tự cường tự phòng tự quán, là... viện ám sát.

Từ nhận định sáng choang kể trên của cựu C.T ám sát, bọn C.O vô thấy ngay một ẩn ý hết sức thâm hàm chứa bên trong : Đó là một sự phân quyền vô cùng rành rẽ vậy ! Hành pháp đã cử cựu Phó long gân đứng ra diệt bọn tham nhũng nắm vững trong các cơ quan thuộc hành pháp cai quản,

vậy tất nhiên nếu xây chuyện tham nhũng trong cơ quan lập pháp thì lập pháp phải tự lo lấy, cũng như tham nhũng có xảy ra trong cơ quan tư pháp thì tư pháp cũng đáng mà bảo nhau trừng trị đùng có nhờ và ai hết cho mất công. Riêng ám sát viện, vì là một cơ quan hiến định rất hách nên chỉ đóng vai trọng tài thôi. Như thế tình giao hảo giữa các cơ quan công quyền mới được bền vững khắng khít lâu dài vì không bao giờ đâm chân lên nhau cả, mà lại vừa thực thi được câu châm ngôn của người xưa là «đóng cửa bảo nhau» chứ không nện vạch áo cho người cơ quan khác xem lưng, xấu lắm!

TƯƠNG LAI HUY HOÀNG CỦA CÁC CHUYÊN VIÊN SỜ MU..

Trong xã hội Giao chỉ quốc bây giờ nghề bồi toán sờ mu rùa quả là một nghề ngày càng giá trị rất nên khích lệ. Chả thế mà ông quan năm người dân khốc «thết đã phải mời ba ông chuyên viên sờ mu lên màn ảnh vô tiếng tàng hình để biểu diễn tại sờ mu bằng những cú rầm mồm nghe kêu lộp bộp để cả nước khiếp phục chơi. Rồi mới đây lại có thêm một nữ chuyên viên sờ mu khác vừa trở tài tiên đoán vận mạng nước cộng hòa An-Nam trong suốt năm con chuột chù này, khiến làng báo phải tranh nhau chạy nhật trình với mục đích cao đẹp là hi vọng sẽ câu thêm được ít khứa lể.

Theo nữ chuyên viên sờ mu vừa kể, thì cuộc chiến tại cường quốc An-Nam trong năm con chuột chù sẽ hết sức khốc liệt và tình hình chính trị thì bí hiểm không thua gì hang thỏ. Bởi vì năm con chuột vốn thuộc thủy. Luận về thiên can địa chi cũng thuộc thủy luôn. Trong khi đó theo ngũ hành nạp âm lại thuộc mộc. Vậy lấy lý mà đoán thì chiến tranh vốn thuộc hỏa. Thủy hỏa xưa nay là tồ sự tương khắc cũng như hỏa và mộc không thể nào tương sanh được. Văn văn và vân vân.

Bọn C.O xưa nay vốn lãnh hứng đưa cứng đầu ít chịu tin lời tán thốt của mấy anh chuyên viên sờ mu. Nhưng bây giờ trước phong trào ngày một lên cao của giới này, bắt buộc bọn C.O đã phải đặt lại vấn đề và liền nhận thấy có 2 nguyên nhân : Dân đen các kẻ mê bồi toán vì cuộc sống rách mướp quá, họ đành hi sinh tí tiền cơm để được nghe mấy anh sờ mu bốc thơm vung vít dặng nuôi hi vọng cho mai sau. Còn các nhà làm chính trị cũng khoái nhờ các chuyên viên sờ mu xử quẻ mỗi khi muốn thực hiện một công tác quan trọng nào đó, để xem hung kiết ra sao, bởi lẽ không biết vấn đề ai hơn được nữa.

Các cố vấn đa đo mặc dầu vẫn sẵn đây, nhưng kể từ trước và sau chuyến qua Tàu ăn chơi của đại đế Ních Xoong vừa rồi thì dường như họ đã bị các chánh trị gia theo lý tưởng 4 đờ rồ của ta nhìn bằng cặp mắt khả nghi mắt rôi. Khờ thế !

MỘT LINH DƯỢC CHỮA BỆNH THAM NHŨNG

Sau cú ba toong khá nặng của cựu Phó long gân khện xuống đầu quan cựu tổng đốc tỉnh Khánh Hòa về tội tham nhũng, dư luận cái bang viện hát bội thuộc đảng phong bì đã sôn sao bần tán thật dữ tợn. Đa số đều lấy làm một sự bất mãn và cho rằng cựu Phó long gân làm như thế là rất có hại, vì đã gây nên một viễn tượng đầy hắc ám cho những kẻ bày tôi lương đồng đang cức cung phụng sự Trào đình. Cuối cùng để kêu bằng sửa sai, cái bang Lê-ân-Điện đề nghị Trào đình nên đánh chữ đại xá cho tất cả tập đoàn đớp bần từ trước cho đến ngày cựu phó long gân được bề trên ủy thác quyền tiền trạm hậu tẩu đối với tham nhũng. Sau đó, nếu thăng nào con nào còn ăn uống lem nhem thì hãy lôi cổ nó ra màn thịt cũng chưa muộn. Riêng anh Lý Siu Coong chủ tịch ủy ban Sắc Tộc thì lại cho rằng không nên uýnh tham nhũng bằng ba toong, mà phải đánh chúng bằng luật họa may chúng mới hãi. Nghĩa là phải có một đạo luật sắc bén như dao mổ trâu, minh định rõ

ĐA DANH cầm tròng

rệt sự nghiêm trị những phần tử tham nhũng, và vân...thì cường quốc Anamta mới có hi vọng diệt hết nạn ăn uống trái phép vệ sinh.

Theo ý kiến bọn C.O muốn bọn tham nhũng sợ có vôi thật ra cóc khó khăn gì thế, một nguồn tin vừa cho biết

ở Mễ quốc bây giờ người ta vừa khám phá ra công dụng tác hại của một loại thuốc dưỡng thai tên là Tofranil. Liền bà có bầu láng cháng nuốt vài viên Tofranil là thế đéch nào cũng đẻ con cụt tay ngay.

Vậy muốn tịt nôi tham nhũng, Trào đình An Nam nên cho nhập cảng thật nhiều thuốc Tofranil thấy tên nào ló mòi đớp bậy thì sẽ mang ra bắt vợ chúng phải uống để lúc đẻ con ra không có tay hết đường bắt chước ông cha.

CHỖ ĐỨNG

Trong dịp chủ tọa lễ ra mắt của Tổng Đoàn Phụ Nữ Cấp Tiến sáng 5-3 vừa qua, Giáo sư Ng ngọc Huy, Tổng Thư Ký Phong Trào QGCT, người từng nhiệt liệt ủng hộ cuộc đóc cử thắng lợi về vang ngày 3-10-71, đã giáng tiếp chấp nhận trước sau gì «phe bên kia cũng phải có chỗ đứng tại miền Nam VN». Ông Huy nói rằng : nếu người quốc gia mạnh thì họ (phe bên kia) sẽ có một chỗ đứng khiêm nhượng, hoặc chúng ta yếu, thì chúng ta phải nhường họ thêm một chút.

Quan điểm của Giáo Sư Huy cho người ta hiểu rằng rồi đây, sự tranh đấu của hai phe tại chính trường sẽ chuyển sang một cuộc ăn thua tại chính trường và phe nào khỏe sẽ chiếm được một chỗ đứng quan trọng trong sinh hoạt chính trị. Quan điểm này cũng phù hợp với đề nghị 8 điểm của TT cho MTGPMN được về tham gia tổ chức bầu cử cũng như được quyền bầu cử và ứng cử. Qua cuộc bầu cử này, anh nào mạnh, thì sẽ có một chỗ đứng xứng đáng. Tất nhiên, thì chấp nhận cho phe bên kia được mang danh nghĩa MTGPMN để tham gia ủy ban tổ chức bầu cử, cũng như được dùng danh nghĩa này để vận động tranh cử, có nghĩa là đương nhiên chấp nhận phía bên kia được tự do hoạt động bí bạo đặng. Do đó, vào giờ giao thừa Tết Nhâm Tý vừa qua, chính Tổng Thống đã phải đổi cái không thứ tư của ông, là không cho Cộng sản tự do hoạt động, thành không cho cộng sản tự do thao túng. Hoạt động và thao túng là hai điều hoàn toàn khác nhau.

Ấy thế mà từ hàng tháng nay, đài Phát Rừng vẫn ra ra nói đi nói lại rằng Tổng Thống vẫn giữ vững lập trường bốn không, vẫn nhất định không cho Cộng Sản được tự do hoạt động, đề nghị 8 điểm chỉ cho bên kia trở về như những người ra hời chánh, kẻ nào bảo rằng TT cho bên kia được về tự do hoạt động là xuyên tạc v.v. Nói vậy mà vẫn nói được, tài thật ! Hời chánh là «đầu hàng», những người hời chánh đã đương nhiên trở thành các công dân quốc gia rồi, đâu cần dùng danh nghĩa MTGPMN cử đại diện để vào ủy ban tổ chức bầu cử nữa. Và nếu chỉ chấp nhận cho bên kia trở về với tư cách hời chánh thì đâu có gì là mới mẻ mà gọi là đề nghị mới.

Chánh quyền Bắc Việt vừa mới than phiền rằng dân chúng và cán bộ đã chán ngấy đài H.Nội. Dân miền Nam đã chán đài Saigon từ lâu nhưng ít nhất cũng không nên đề cho tỉ số chán ghét vượt quá tỷ lệ 94,36%.

Quản lý : HOANG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 25đ. Một tháng 100đ. Một năm 1200 đồng.

